

OL PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA DO PODRĘCZNIKA „JUTRO PÓJDE W ŚWIAT”, KLASA 6

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
1	Planujemy pracę w nowym roku szkolnym. IV.3, IV.7 – skrócony opis bibliograficzny – spis treści – spis lektur – instrukcja pracy z podręcznikiem [podręcznik, s. 3–11, zeszyt ćwiczeń, s. 3–5]	– poprawnie podpisuje zeszyt – pod kierunkiem nauczyciela lub na podstawie wzoru sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – stara się samodzielnie sporządzić skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku – posługuje się spisem treści zawarte w podręczniku – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, jaki jest ich cel – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń, stara się wyrazić własną ocenę na ten temat – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, czemu służą – sprawnie posługuje się spisem treści – prezentuje ogólnie zawartość podręcznika i zeszytu ćwiczeń oraz wyraża swoją ocenę – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, czemu służą – sprawnie posługuje się spisem treści – prezentuje ogólnie zawartość podręcznika i zeszytu ćwiczeń oraz wyraża swoją ocenę – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania
Świat uczyć						
2	W jakim nastroju jest poeta, który „zamiast człowiekiem powinien być wiosną”? I.1.1, I.1.4, I.1.20, II.2.4, II.2.5 – Kazimierz Wierzyński, <i>Zielono nam w głowie</i> – frazeologizm; podmiot liryczny; obraz poetycki; emocje, świat uczuć (ekspresja)	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – krótko wypowiada się na temat nastroju utworu – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – z pomocą	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę zidentyfikowania go	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu, wskazuje na znaczenia dosłowne i przenośne – określa podmiot liryczny – zauważa obrazy poetyckie w wierszu – łączy nastrój	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wskazuje wartości w utworze, określając nastrój utworu – objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne, wyodrębniając obrazy poetyckie	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wskazuje wartości w utworze, określając nastrój utworu – objaśnia znacze

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	[podręcznik, s. 14]	nauczyciela wykonuje ćwiczenia	– zauważa znaczenia dosłowne i przenośne w utworze – wyodrębnia z tekstu związki frazeologiczne – podejmuje próbę określenia uczuć przedstawionych na obrazie	wiersza z nastrojem obrazu	– nazywa uczucia przedstawi- one w wierszu –	nia dosłowne i przenośne, wyodrębniając obrazy poetyckie – nazywa uczucia przedst- awione w wierszu i zest- awia je z uczuciami wywołanymi obrazem – nazywa uczucia przedst- awione w wierszu i zest- awia je z uczuciami wywołanymi obrazem
3.	Jak sobie radzić z trudnymi emocjami? I.1.1, II.4.2, II.3.5 – Hanna Januszewska, <i>Lwy</i> – cytaty; Bank uczuciowych słówek; rytm; zasady akcentowania [podręcznik, s. 15–17]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – krótko wypowied- a się na temat nastroju utworu – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – z pomocą nauczyciela wyko- nuje ćwiczenia – uczestniczy w pracy zespołowej polegającej na przygotowaniu scenek pantomimicznych	– słucha tekstu czyt- anego przez nauczyciela – określa nastrój utworu – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę zidentyfikowania go, nazwania jego uczuć – z pomocą nauczyciela wyszukuje cytaty w tekście – z zaangażowanie m bierze udział w scenkach pantomimicznych – zauważa rytm	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu, identyfikując emocje podmiotu lirycznego – samodzielnie wyszukuje cytaty – wspólnie z klasą szuka sposobów radzenia sobie z nieprzyjemnymi uczuciami – zauważa rytm w wierszu i potrafi wskazać elementy go tworzące – zna reguły akcentowania wyrazów	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela, odczytuje tekst, dostosowując brzmienie głosu do treści – interpretuje nastrój utworu, opisując podmiot liryczny i nazywając jego uczucia – samodzielnie wyszukuje cytaty – podaje sposoby radzenia sobie z nieprzyjemnymi uczuciami – samodzielnie wskazuje elementy tworzące rytm – zna i stosuje reguły akcentowania wyrazów	– słucha uważnie tekstu czytanego o przez nauczyciel- a, odczytuje tekst, dostosowując brzmienie głosu do treści – interpretuje nastrój utworu, opisując podmiot liryczny i nazywając jego uczucia – samodzielnie wyszukuje cytaty – podaje sposoby radzenia sobie z nieprzyjemny- mi uczuciami – samodzielnie

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
			w wierszu			wskazuje elementy tworzące rytm – zna i stosuje reguły akcentowania wyrazów
4.	Męki dorastania w dzienniku Adriana Mole’a. I.1.3, I.1.10 – Sue Townsend, <i>Adrian Mole.</i> <i>Męki dorastania</i> – rodzaj narracji; dziennik; pamiętnik; dialogi; humor w tekście [podręcznik, s. 18–24]	– zna formę dziennika – wie, kim jest narrator – opowiada ogólnik owo o wydarzeniach opisanych we fragm. książki <i>Adrian Mole...</i> – podaje kilka informacji na temat bohatera	– rozpoznaje czytany utwór jako dziennik – wskazuje w tekście fragmenty o tym świadczące – odróżnia autora k siążki od narratora – określa elementy świata przedstawionego	– rozpoznaje czytany utwór jako dziennik, rozdziela narrację pierwszoosobową od trzecioosobowej – odróżnia autora książk i od narratora – relacjonuje wydarzenia – podaje powód zachowań bohatera – wskazuje w tekście elementy komiczne – samodzielnie pisze o dalszych losach bohatera	– wskazuje na podstawie tekstu cechy dziennika, rozdziela narrację pierwszoosobową od trzecioosobowej – relacjonuje wydarzenia – podaje powód zachowań bohatera – samodzielnie odnajduje w tekście elementy komiczne i określa ich funkcję – samodzielnie pisze o dalszych losach bohatera – poprawnie pisze tekst w formie dziennika	– wskazuje na podstawie tekstu cechy dziennika, rozdziela narrację pierwszoosobo wą od trzecioosobowe j – relacjonuje wydarzenia – podaje powód zachowań bohatera – samodzielnie odnajduje w tekście elementy komiczne i określa ich funkcję – samodzielnie pisze o dalszych losach bohatera, tworzy bezbłędną wypowiedź pisemną zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji – poprawnie pisze tekst w formie dziennika

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
5.	Jakie bariery ludzie budują między sobą? II.2.8, II.3.7 – Vaclav Havel, <i>Bariera</i> – synonimy; zasady rozmowy (etykieta) [podręcznik, s. 25]	– zna pojęcie synonimu	– wynajduje w słowniku synonimy słowa <i>bariera</i>	– zauważa nietypową formę wiersza – samodzielnie wskazuje synonimy słowa <i>bariera</i>	– właściwie interpretuje formę wiersza, odczytując jego sens – wskazuje przykłady nieporozumień komunikacyjnych – poprawnie pisze pracę o etykiecie językowej	– właściwie interpretuje formę wiersza, odczytując jego sens – wskazuje przykłady nieporozumień komunikacyjnych – pisze pracę o etykiecie językowej, tworzy bezbłędną wypowiedź pisemną zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji
6.	Głosem, gestem, mimiką – o komunikowaniu wiadomości, uczuć i emocji. II.2.1, II.2.2, II.2.3, II.2.4 – <i>Kraina języka. Jak się komunikujemy?</i> – język werbalny i niewerbalny; mówiony i pisany, język literacki i potoczny [podręcznik, s. 26–29, zeszyt ćwiczeń, s. 115–117]	– widzi różnicę między językiem mówionym a pisany	– widzi różnicę między językiem mówionym a pisany i potrafi z pomocą nauczyciela lub grupy wskazać cechy obu języków – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny	– wskazuje cechy języka mówionego i pisanego – świadomie posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje znaczenie niewerbalnych środków komunikacyjnych	– przekształca tekst wypowiedzi ustnej na staranną wypowiedź w języku pisany – świadomie i poprawnie posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje znaczenie niewerbalnych środków komunikacyjnych	– przekształca tekst wypowiedzi ustnej na staranną wypowiedź w języku pisany – świadomie i poprawnie posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje znaczenie niewerbalnych środków komunikacyjnych

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
						h
7.	Dlaczego klasie Neli nie udało się zintegrować? I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.16, I.1.19, I.1.20, III.2.5 – Agnieszka Tyska, <i>M jak dżem</i> – akcja, elementy akcji; opis bohaterów; świat wewnętrznych przeżyć; problem z integracją klasy [podręcznik, s. 30–35]	– opowiada o wydarzeniach opisanych w tekście – zna pojęcie <i>integracja</i> – włącza się do dyskusji na temat problemów z integracją	– odtwarza wydarzenia, tworzy plan wydarzeń, wskazując kolejność zdarzeń – w sposób podstawowy charakteryzuje bohaterów – rozumie pojęcie <i>integracja</i> i włącza się do dyskusji na temat problemów z integracją	– odtwarza wydarzenia, wskazując te, które miały wpływ na bieg akcji – charakteryzuje bohaterów, zwracając uwagę na ich zachowania i uczucia – uczestniczy w dyskusji na temat problemów z integracją	– określa elementy akcji, wskazuje świadome punkty kulminacyjne – charakteryzuje bohaterów, podając cytaty opisujące ich zachowania i uczucia – aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat problemów z integracją – umiejętnie formułuje swoje sądy	– określa elementy akcji, wskazuje świadome punkty kulminacyjne – charakteryzuje bohaterów, podając cytaty opisujące ich zachowania i uczucia – aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat problemów z integracją – umiejętnie formułuje swoje sądy, tworzy bezbłędną wypowiedź ustną
8.	Ten prezent to była niespodzianka wszech czasów! Tworzymy opis przeżyć wewnętrznych. III.2.1, III.2.3 – opis przeżyć wewnętrznych; wzór, wskazówki [podręcznik, s. 35–36, zeszyt ćwiczeń, s. 6–15]	– zna słowa opisujące uczucia	– umie nazwać uczucia – tworzy plan tekstu	– umie nazwać uczucia, tworzy opis przeżyć wewnętrznych, korzystając z epitetów i porównań oddających stany emocjonalne – dostrzega zewnętrzne przejawy emocji	– umie nazwać uczucia, tworzy opis przeżyć wewnętrznych, posługując się słownictwem nazywającym stany emocjonalne, w tym frazeologizmami – potrafi opisać zewnętrzne objawy poszczególnych emocji	– umie nazwać uczucia, tworzy opis przeżyć wewnętrznych, posługując się słownictwem nazywającym stany emocjonalne, w tym frazeologizmami i – potrafi bezbłędnie opisać zewnętrzne objawy poszczególnych emocji

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
9.	Czy smutki mogą mieć wielkie oczy? I.1.1, I.1.4 – Joanna Kulmowa, <i>Smutki</i> – nastrój, okoliczności, poetyckie określenia, ożywienia [podręcznik, s. 37–38, zeszyt ćwiczeń, s. 66–67]	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych w kontekście tytułu	– odczytuje nastrój wiersza – zna termin <i>podmiot liryczny</i> i podejmuje próbę zidentyfikowania go, nazwania jego uczuć	– określa podmiot liryczny – dostrzega i wskazuje ożywienia w tekście, odczytując nastrój wiersza – recytuje wiersz	– interpretuje nastrój utworu, opisując podmiot liryczny i nazywając jego uczucia – podaje przykłady ożywień i uosobień – w sposób świadomy recytuje wiersz	– interpretuje nastrój utworu, opisując podmiot liryczny i nazywając jego uczucia – podaje przykłady ożywień i uosobień – w sposób świadomy recytuje wiersz
10.	Kiedy powiemy „dzień dobry”, a kiedy „siema”. II.2.1, II.2.2, II.2.3; II.2.6 – <i>Kraina języka. Język swobodny i oficjalny</i> – język swobodny i oficjalny; rodzaje słownictwa: oficjalne – nieoficjalne; język pisany a język oficjalny; słownictwo potoczne – słownictwo formalne [podręcznik, s. 39–40, zeszyt ćwiczeń, s. 119–120]	– widzi różnicę między językiem swobodnym a oficjalnym	– widzi różnicę między językiem swobodnym a oficjalnym i potrafi z pomocą nauczyciela lub grupy wskazać cechy obu języków – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny	– wskazuje cechy języka mówionego i pisanego – świadomie posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje słownictwo neutralne i wartościujące	– świadomie i poprawnie stosuje wypowiedzi pisemne o różnym stopniu formalności – dostosowuje w mowie i piśmie styl do sytuacji komunikacyjnej – umiejętnie stosuje słownictwo neutralne i wartościujące, rozumiejąc ich funkcje	– świadomie i poprawnie stosuje wypowiedzi pisemne o różnym stopniu formalności, tworzy bezbłędną wypowiedź pisemną zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji – dostosowuje w mowie i piśmie styl do sytuacji komunikacyjnej – umiejętnie stosuje słownictwo neutralne i wartościujące, rozumiejąc ich funkcje
11.	Dziecko, dzieciątko czy dzieciuch? Kiedy	– widzi różnicę między językiem	– posługuje się oficjalną	– dostosowuje styl do sytuacji	– dostosowuje w mowie i piśmie	– dostosowuje w mowie

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	używać słów neutralnych, a kiedy pełnych emocji? II.2.1, II.2.2, II.2.3; II.2.6 – <i>Kraina języka. Język swobodny i oficjalny</i> – słownictwo potoczne – formalne; słowa wartościujące – słowa neutralne; przymiotniki oceniające i opisujące [podręcznik, s. 40–42, zeszyt ćwiczeń, s. 121]	swobodnym a oficjalnym	i nieoficjalną odmianą polszczyzny, zauważając różnice w słownictwie wartościującym	komunikacyjnej – rozpoznaje słownictwo neutralne i wartościujące	styl do sytuacji komunikacyjnej – umiejętnie stosuje słownictwo neutralne i wartościujące, rozumiejąc ich funkcje	i piśmie styl do sytuacji komunikacyjnej – umiejętnie stosuje słownictwo neutralne i wartościujące, rozumiejąc ich funkcje
12.	Miłość czy przyjaźń? Przyjaźń czy miłość? I.1.4, I.1.9, III.2.1 – Adam Mickiewicz, <i>Niepewność</i> – podmiot liryczny, kontrast, opis uczuć; budowa wiersza; pytanie retoryczne; opis przeżyć wewnętrznych [podręcznik, s. 43–45, zeszyt ćwiczeń, s. 67–68]	– opowiada o swoich wrażeniach po wysłuchaniu piosenki	– odczytuje nastrój wiersza – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę scharakteryzowania go oraz nazwania jego uczuć – zna termin <i>pytanie retoryczne</i>	– określa podmiot liryczny, nazywa jego uczucia i w tym kontekście wyjaśnia tytuł wiersza – zna i rozpoznaje w wierszu pytanie retoryczne	– interpretuje tytuł wiersza, oddając nastrój utworu – rozpoznaje w wierszu pytanie retoryczne i wie, jaką pełni w nim funkcję – umiejętnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych	– interpretuje tytuł wiersza, oddając nastrój utworu – rozpoznaje w wierszu pytanie retoryczne i wie, jaką pełni w nim funkcję – umiejętnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych, tworzy bezbłędną wypowiedź pisemną zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji
13.	Uczucia nastolatków w utworze Pawła Beręsewicz <i>Kiedy chodziłem z Julką Maj</i>. I.1.2, I.1.3; I.1.7, I.1.8, III.2.1 – Paweł Beręsewicz, <i>Kiedy chodziłem z Julką</i>	– odtwarza wydarzenia z tekstu – wymienia bohaterów	– opowiada o wydarzeniach, wskazuje narratora – zna termin <i>opowiadanie</i> – znajduje	– wie, czym jest opowiadanie – rozróżnia formy narracji, podając przykłady z tekstu – zna rolę dialogów – odtwarza emocje towarzyszące	– rozpoznaje czytany utwór jako opowiadanie (w tym opowiadanie obyczajowe), podaje jego cechy – wchodzi w rolę	– rozpoznaje czytany utwór jako opowiadanie (w tym opowiadanie obyczajowe), podaje jego cechy

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	<i>Maj</i> – zwroty oddające uczucia i emocje; cytaty; dialog; język potoczny; gatunek literacki: opowiadanie; opowiadanie obyczajowe, realizm [podręcznik, s. 46–51, zeszyt ćwiczeń, s. 80]		synonimy słowa <i>miłość</i>	bohaterom	bohatera, poprawnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych	– wchodzi w rolę bohatera, poprawnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych, tworzy bezbłędną wypowiedź pisemną zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji
14.	Dbamy o staranną pisownię II.4.1, II.4.2, III.2.6 – Agnieszka Frączek, <i>Liścik</i> – ortografia; głoski typowe dla języka polskiego; netykieta [podręcznik, s. 52–53, zeszyt ćwiczeń, s. 174– 175]	– widzi różnice w znaczeniu wyrazów przy braku polskich znaków diakrytycznych	– rozumie znaczenie starannej pisowni	– stosuje staranną pisownię – podaje zasady netykiety	– stosuje staranną pisownię – podaje zasady netykiety	– stosuje staranną pisownię – podaje zasady netykiety – wykazuje się kreatywnością w szukaniu hasła dotyczącego netykiety
15.	Orfeusz i Eurydyka – mit o sile muzyki i miłości. I.1.3, I.1.5, III.1.1, III.2.3, III.2.5 – Wanda Markowska, <i>Orfeusz i Eurydyka</i> – mit a legenda i baśń; akcja; punkt kulminacyjny; uczucia; przesłanie; opowiadanie twórcze i odtwórcze; plan; argumenty [podręcznik, s. 54–58, zeszyt ćwiczeń, s. 19– 20]	– zna termin <i>mit</i> – zna terminy: <i>legenda i baśń</i> – opowiada w prosty sposób o przeczytanym tekście	– wie, czym jest mit – wie, czym są legenda i baśń – odtwarza fabułę tekstu, opowiada ją	– rozróżnia mit od legendy i baśni – tworzy plan odtwórczy – odtwarza wydarzenia, wskazując te, które miały wpływ na bieg akcji – charakteryzuje bohaterów, zwraca uwagę na ich zachowania i uczucia – pisze opowiadanie twórcze	– potrafi rozpoznać mit, baśń i legendę, znajduje cechy gatunkowe w tekście – tworzy plan wydarzeń i wskazuje punkt kulminacyjny, określa jego funkcję – w sposób poprawny pisze opowiadanie twórcze o zaskakującym przebiegu – określa uczucia boh	– potrafi rozpoznać mit, baśń i legendę, znajduje cechy gatunkowe w tekście – tworzy plan wydarzeń i wskazuje punkt kulminacyjny, określa jego funkcję – w sposób poprawny pisze opowiadanie twórcze o zaskakującym przebiegu

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
					- aterów, odwołując się do konkretnych fragmentów tekstu – omawia przesłanie mitu	– określa uczucia bohaterów, odwołując się do konkretnych fragmentów tekstu – omawia przesłanie mitu
16.	Każdy może być pisarzem. Redagujemy opowiadanie twórcze z dialogiem. II.4.1, II.4.2, III.1.3, II.1.5, III.2.1, III.2.7 – opowiadanie twórcze z dialogiem [podręcznik, s. 58, zeszyt ćwiczeń, s. 21–26]	– z pomocą nauczyciela pisze opowiadanie	– pisze opowiadanie, stosuje dialogi – korzysta z napisanego wcześniej planu	– pisze opowiadanie z zachowaniem trójdzielnej kompozycji – formułuje tekst wewnętrznie spójny – w większości poprawnie zapisuje dialogi	– samodzielnie tworzy plan opowiadania – poprawnie pisze spójne opowiadanie z zachowaniem trójdzielnej kompozycji – poprawnie zapisuje dialogi	– samodzielnie tworzy plan opowiadania – sprawnie pisze spójne opowiadanie kompozycji, tworzy bezbłędną wypowiedź pisemną zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji – poprawnie zapisuje dialogi
17.	Obraz miłości w wierszu Jana Twardowskiego. I.1.9, I.1.12, I.1.13, I.1.17 – ks. Jan Twardowski, <i>Na chwilę</i> – nazwy uczuć; kontrast [podręcznik, s. 59]	– zna termin <i>podmiot liryczny</i>	– zna termin <i>podmiot liryczny</i> i potrafi go wskazać w wierszu	– charakteryzuje podmiot liryczny – nawiązuje do nastroju wiersza – określa temat utworu – nazywa wrażenia wywołane wierszem	– charakteryzuje podmiot liryczny – przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia – porównuje wiersz J. Twardowskiego z mitem o Orfeuszu i Eurydyce	– charakteryzuje podmiot liryczny – przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia – porównuje wiersz J. Twardowskiego z mitem o Orfeuszu i Eurydyce
18.	Zacytujmy za I.B. Singerem: „Miłość trzyma się mocno”.	– czyta tekst – krótko wypowiedź	– wyjaśnia dosłowne znaczenie	– wyjaśnia przenośne znaczenie utworu – wyszukuje złote	– rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne,	– rozróżnia elementy realistyczne

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	I.1.2, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.15, II.4.2 – Isaac Bashevis Singer, <i>Miłość trzyma się mocno</i> –fikcja literacka; realizm; fantastyka; bohaterowie; złote myśli; wartości; cytaty; zasady cytowania; dosłowne i przenośne znaczenie [podręcznik, s. 60–64, zeszyt ćwiczeń, s. 35–37]	a się na jego temat	utworu – charakteryzuje bohaterów	myśli na temat miłości – rozpoznaje w utworze fikcję literacką – samodzielnie pisze tekst z cytatami o wartościach ukazanych w utworze	wyjaśnia alegoryczne przedstawienie wartości – zna cechy przypowieści i potrafi rozpoznać utwór tego typu – pisze tekst o wartościach ukazanych w utworze, poprawnie cytuje adekwatne fragmenty	i fantastyczne, wyjaśnia alegoryczne przedstawienie wartości – zna cechy przypowieści i potrafi rozpoznać utwór tego typu – pisze tekst o wartościach ukazanych w utworze, tworzy bezbłędną wypowiedź pisemną zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji, poprawnie cytuje adekwatne fragmenty
19.	Przygotowanie do sprawdzianu. I.1.4, I.1.9, I.1.12, I.2.2, I.2.5, II.2.2, II.2.3, II.2.6, II.2.7, II.2.8, II.2.9, II.3.3, II.3.4, II.4.1, III.1.3, III.1.4, III.1.5, III.2.1 – terminy poznane w rozdziale 1 [podręcznik, s. 65–66]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu	– czyta tekst ze zrozumieniem – określa intencję wypowiedzi bohaterów – podejmuje próbę przekształcenia tekstu potocznego w oficjalny – wskazuje pytania retoryczne – podejmuje próbę stworzenia kartki z dziennika	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – przekształca tekst potoczny w oficjalny – w większości przypadków odczytuje znaki niewerbalne – wskazuje pytania retoryczne i ewentualnie podaje ich funkcję – redaguje kartkę z dziennika z opisem przeżyć wewnętrznych	– czyta tekst ze zrozumieniem i poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – poprawnie przekształca tekst potoczny w oficjalny – potrafi samodzielnie podać synonimy – odczytuje znaki niewerbalne – wskazuje pytania retoryczne i podaje ich funkcję	– czyta tekst ze zrozumieniem i poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – sprawnie przekształca tekst potoczny w oficjalny – potrafi samodzielnie podać synonimy – odczytuje znaki niewerbalne – wskazuje pytania retoryczne

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
					– poprawnie redaguje kartkę z dziennika, stosując bogaty opis przeżyć wewnętrznych	i podaje ich funkcję – poprawnie redaguje kartkę z dziennika, stosując bogaty opis przeżyć wewnętrznych, tworzy bezbłędną wypowiedź pisemną zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji
20.	Piszemy sprawdzian nr 1. – terminy poznane w rozdziale 1	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Na szlaku wartości						
21.	O co chciałbym prosić świat? I.1.4, I.1.9, II.3.2 – Marek Grechuta, <i>Świecie nasz</i> – podmiot liryczny; adresat wypowiedzi; powtórzenie; anafora; epitet [podręcznik, s. 68–69, zeszyt ćwiczeń, s. 68–69]	– czyta uważnie tekst – wskazuje powtórzenia	– czyta tekst ze zrozumieniem i wskazuje podmiot liryczny oraz adresata tekstu	– charakteryzuje podmiot liryczny, potrafi wymienić jego prośby – zna terminy <i>epitet</i> i <i>pytanie retoryczne</i> i rozpoznaje je w tekście	– określa potrzeby podmiotu lirycznego – znajduje w tekście epitety, anafory i pytania retoryczne, określa ich funkcję	– określa potrzeby podmiotu lirycznego – znajduje w tekście epitety, anafory i pytania retoryczne, określa ich funkcję
22.	Porozmawiajmy o nas samych. I.1.4, I.1.5, I.1.18, I.1.19, I.2.2, I.2.3 – Amy Yerkes, <i>Jestem</i> – anafora; puenta; dyskusja; wyrażanie opinii	– zna termin <i>anafora</i>	– rozpoznaje anaforę w tekście	– wskazuje anaforę i określa jej funkcję – zna termin <i>puenta</i> – wyraża własny sąd o postaci z tekstu	– określa główną myśl tekstu, odwołując się do jego budowy – omawia funkcje tytułu, motta, puenty – wyraża własny sąd	– określa główną myśl tekstu, odwołując się do jego budowy – omawia funkcje tytułu, motta, puenty – wyraża własny

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	[podręcznik, s. 70–72, zeszyt ćwiczeń, s. 47–50]				o postaci z tekstu i mówi o swoich doświadczeniach – potrafi uargumentować swoje zdanie	sąd o postaci z tekstu i mówi o swoich doświadczeniach – potrafi uargumentować swoje zdanie
23.	Jak się skutecznie porozumieć? Ćwiczymy umiejętność prowadzenia dyskusji. I.1.19, III.1.2, III.2.1 – dyskusja; wyrażanie opinii; sprawozdanie z dyskusji; argumenty [podręcznik, s. 73–74, zeszyt ćwiczeń, s. 47–53]	– podejmuje próby włączenia się do dyskusji – zna zasady tworzenia sprawozdania	– włącza się do dyskusji z krótką wypowiedzią na zadany temat – tworzy kilkuzdaniowy tekst o charakterze sprawozdawczym	– zna i stosuje zasady zabierania głosu w dyskusji – stara się rzeczowo argumentować – z pomocą (m.in. planu) pisze sprawozdanie z dyskusji	– zabiera głos w dyskusji, argumentując rzeczowo i logicznie – potrafi podsumować dyskusję – pisze sprawozdanie z przebiegu dyskusji	– zabiera głos w dyskusji, argumentując rzeczowo i logicznie – potrafi podsumować dyskusję – pisze sprawozdanie z przebiegu dyskusji tworzy bezbłędną wypowiedź pisemną zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji
24.	Na kanapie leży pilot – jak rozpoznać znaczenie homonimów? II.2.4 – Agnieszka Frączek, <i>Rozkaz króla Mroźstawa</i> – homonim; synonim; ortografia [podręcznik, s. 75–76, zeszyt ćwiczeń, s. 176–178]	– zna termin <i>homonim</i> – rozpoznaje homonimy	– rozpoznaje homonimy – rozumie znaczenie homonimów	– tworzy zdania z użyciem homonimów	– tworzy zdania z użyciem homonimów, zapisując je poprawnie pod względem ortograficznym – podaje synonimy ujednolaczające znaczenie homonimów	– tworzy zdania z użyciem homonimów, zapisując je poprawnie pod względem ortograficznym – podaje synonimy ujednolaczające znaczenie homonimów
25.	Dylematy osiołka. Dlaczego tak ważna jest umiejętność	– czyta tekst – określa ogólnie myśl utworu	– rozpoznaje czytany utwór jako bajkę	– opisuje zachowanie bohatera bajki, ocenia je	– formułuje morał – odczytuje humor – rozumie funkcję	– formułuje morał – odczytuje humor

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	podejmowania decyzji? I.1.3, I.1.6, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.18, I.1.19, I.1.20 – Aleksander Fredro, <i>Osiotkowi w żłoby dano</i> – bajka; morał; rytm; humor; notka o autorze [podręcznik, s. 77]	– zna termin <i>bajka</i>	– opisuje zachowanie bohatera, potrafi je ogólnie ocenić	– określa główną myśl utworu – wie, czym jest morał – rozpoznaje elementy rytmizujące wypowiedź	rytmu	– rozumie funkcję rytmu
26.	Mam na imię... Czy mam coś wspólnego z Odysem? I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.18, I.1.20, I.2.2, I.2.3, II.2.5, I.2.8, I.2.11, II.3.2, III.1.1, III.2.2 – Leopold Staff, <i>Odys</i> – podmiot liryczny; bohater liryczny; Homer, <i>Odyseja</i> ; związki frazeologiczne [podręcznik, s. 78–79]	– czyta tekst ze zrozumieniem – określa adresata t ekstu	– potrafi wskazać podmiot i bohatera lirycznego	– charakteryzuje podmiot i bohatera lirycznego – wymienia najważniejs ze myśli tekstu – zna i rozumie związki frazeologiczne z Odyseuszem	– opowiada o Odyseuszu i jego wędrownie – zna związki frazeologicz ne związane z Odyseuszem i potrafi je poprawnie stosować w wypowiedziach	– opowiada o Odyseuszu i jego wędrownie – zna związki frazeologiczne związane z Odyseuszem i potrafi je poprawnie stosować w wypowiedzia ch
27.	Co lepsze: odwaga czy rozwaga? I.1.3, I.1.9, I.1.16, I.1.19, I.1.20, II.2.5, III.2.3 – Wanda Markowska, <i>Dedal i Ikar</i> – mit; plan szczegółowy, plan ramowy; fabuła; opowiadanie odtwórcze; cechy charakteru postaci; związki frazeologiczne; postawa bohaterów [podręcznik, s. 80–84, zeszyt ćwiczeń, s. 16– 18]	– czyta tekst ze zrozumieniem – zna termin <i>mit</i> – wie, co to jest plan ramowy – wymienia bohaterów	– potrafi streścić tekst – mówi o swoich wrażeniach po przeczytaniu tekstu – zna różnice między mitem a baśnią i legendą – gromadzi słownictwo do charakterystyk i bohaterów mitu – sporządza plan ramowy tekstu – zna termin plan szczegółowy	– gromadzi informacje na temat bohaterów mitu, charakteryzuje ich i ocenia ich postawy – na podstawie planu ramowego tworzy plan szczegółowy tekstu – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne – pisze opowiadanie odtwórcze	– charakteryzuje bohaterów mitu, wskazuje na ich dokonania i postawy – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne i potrafi je zastosować – określa wartości ważne dla bohaterów – tworzy spójny i logiczny tekst o odwiecznych marzeniach człowieka	– charakteryzuje bohaterów mitu , wskazuje na ich dokonania i postawy – rozpoznaje w wypowiedzia ch związki frazeologiczne i potrafi je zastosować – określa wartości ważne dla bohaterów – tworzy spójny i logiczny tekst o odwiecznych marzeniach człowieka, tworzy bezbłędną

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
						wypowiedź pisemną zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji
28.	Dzięki czemu Tezeusz znalazł wyjście z labiryntu. I.1.3, I.1.9, I.1.16, I.1.19, I.1.20, II.2.5 – <i>Mit o Tezeuszu i Ariadnie</i> – mit; plan szczegółowy, plan ramowy; fabuła; opowiadanie odtwórcze; cechy charakteru postaci; związki frazeologiczne; postawa bohaterów [podręcznik, s. 84]	– zna termin <i>mit</i> – zna termin <i>plan ramowy</i> – w prosty sposób opowiada o losach bohaterów	– charakteryzuje bohaterów – tworzy plan ramowy – tworzy prostą kilkudzaniową wypowiedź	– ocenia postawy bohaterów – zna znaczenie związków frazeologicznych odnoszących się do mitu	– wyjaśnia dosłowne i przenośne znaczenie labiryntu – potrafi użyć związków frazeologicznych odnoszących się do mitu	– wyjaśnia dosłowne i przenośne znaczenie labiryntu – potrafi w swobodny sposób użyć związków frazeologicznych odnoszących się do mitu
29.	Po czym rozpoznać wypowiedzenia złożone? II.1.1, II.1.8, II.1.12, II.1.13 – <i>Kraina języka. Wypowiedzenie złożone</i> – zdanie pojedyncze, zdanie złożone, zdania składowe; rodzaje wypowiedzeń złożonych [podręcznik, s. 85–88, zeszyt ćwiczeń, s. 121–127]	– zna terminy <i>zdanie pojedyncze</i> i <i>zdanie złożone</i>	– rozpoznaje w tekście zdania pojedyncze i zdania złożone – wie, czym są równoważniki zdań – wie, czym są wypowiedzenia składowe w zdaniu	– poprawnie wyszukuje orzeczenia w zdaniach – odróżnia zdania od równoważników zdań – potrafi wskazać zdania składowe w zdaniu złożonym – przekształca zdanie pojedyncze w zdanie złożone	– poprawnie przekształca zdanie pojedyncze w złożone – kończy zdanie tak, aby powstało zdanie złożone – właściwie stosuje znaki interpunkcyjne w wypowiedzeniu złożonym	– poprawnie przekształca zdanie pojedyncze w złożone – kończy zdanie tak, aby powstało zdanie złożone – właściwie stosuje znaki interpunkcyjne w wypowiedzeniu złożonym
30.	Jaka powinna być prawdziwa miłość? I.1.3, I.1.4, I.1.12, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20 – św. Paweł, <i>Hymn o miłości</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – wskazuje temat utworu	– zna termin <i>hymn</i> – zna termin <i>anafora</i> – wymienia kilka cech miłości	– rozpoznaje czytany utwór jako hymn – rozpoznaje anafory – wskazuje związek między hymnem a fotografiami	– wskazuje cechy gatunkowe hymnu i rozumie zastosowanie tej formy przez autora – określa funkcje	– wskazuje cechy gatunkowe hymnu i rozumie zastosowanie tej formy

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	– hymn; anafora; bank wartościowych słówek [podręcznik, s. 89–90]				anafora w tym tekście i ich znaczenie ogólne dla gatunku, jakim jest hymn – samodzielnie podaje przykłady sytuacji, w których ludzie poświęcają się na rzecz innych	przez autora – określa funkcje anafory w tym tekście i ich znaczenie ogólne dla gatunku, jakim jest hymn – samodzielnie podaje przykłady sytuacji, w których ludzie poświęcają się na rzecz innych
31.	Spotkanie dwóch światów – pana Tomasza i niewidomej dziewczynki. I.1.1, I.1.2, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12 – Bolesław Prus, <i>Katarynka</i> – świat przedstawiony; opis bohaterów; przemiana bohatera [podręcznik, s. 91–98, zeszyt ćwiczeń, s. 81]	– czyta tekst ze zrozumieniem – potrafi w prosty sposób streścić utwór	– wskazuje podstawowe elementy świata przedstawionego – opowiada o wydarzeniach fabuły – ustala kolejność zdarzeń – w prosty sposób charakteryzuje bohaterów	– rozpoznaje fikcję literacką – wskazuje elementy realistyczne w utworze – rozumie wzajemną zależność między zdarzeniami – charakteryzuje bohaterów, ocenia ich	– charakteryzuje i ocenia bohaterów, powołując się na konkretne fragmenty z tekstu	– charakteryzuje i ocenia bohaterów, powołując się na konkretne fragmenty z tekstu
32.	Nowela, jej cechy i budowa. I.1.3, I.1.5, I.1.10, I.2.3, I.2.10 – Bolesław Prus, <i>Katarynka</i> – świat przedstawiony; opis bohaterów; przemiana bohatera; budowa utworu: fabuła, punkt kulminacyjny; puenta, akcja, nowela; ekranizacja; wątek [podręcznik, s. 91–98,]	– zna termin <i>nowela</i>	– wyjaśnia tytuł – rozpoznaje w tekście niektóre cechy noweli	– zna termin <i>nowela</i> – omawia funkcje tytułu i puenty – wskazuje główny wątek utworu – wie, czym jest filmowa adaptacja dzieła	– rozpoznaje nowelę w czytany utworze, wskazuje cechy gatunkowe w tekście – interpretuje tytuł, wskazuje na punkt kulminacyjny utworu i jego rolę – poprawnie określa wątek utworu	– rozpoznaje nowelę w czytany utworze, wskazuje cechy gatunkowe w tekście – interpretuje tytuł, wskazuje na punkt kulminacyjny utworu i jego rolę – poprawnie określa wątek utworu

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
34.	„Dlaczego nikt się nie wstydzi agresji i brutalności, a żenuje go własna dobroć?” – jak my sami odpowiedzielibyśmy na pytanie zadane w klasie prof. Dmuchałca. I.1.7, I.1.14 – Małgorzata Musierowicz, <i>Kwiat kalafiora</i> – wydarzenia; dyskusja, bank współczujących słówek [podręcznik, s. 101–104]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wymienia bohaterów	– opowiada o wydarzeniach – ogólnie charakteryzuje bohaterów	– ustala kolejność wydarzeń i rozumie ich wzajemną zależność – charakteryzuje bohaterów, odnosząc się do ich postaw – bierze udział w dyskusji	– charakteryzuje bohaterów i ocenia ich zachowanie, odwołując się do fragmentów z tekstu – logicznie i rzeczowo przedstawia argumenty w dyskusji	– charakteryzuje bohaterów i ocenia ich zachowanie, odwołując się do fragmentów z tekstu – logicznie i rzeczowo przedstawia argumenty w dyskusji, zachowuje odpowiedni styl wypowiedzi; posługuje się bogatym słownictwem
35.	„że”, „ponieważ”, „i”, „ale” – wyrazy, które mają niezwykły talent łączenia zdań. II.1.1 – <i>Kraina języka. Spójnik</i> – spójnik; wypowiedzenia składowe; spójniki w zdaniu pojedynczym [podręcznik, s. 105–108, zeszyt ćwiczeń, s. 128–131]	– zna pojęcie spójnika – wymienia najbardziej typowe spójniki	– rozpoznaje w wypowiedziach spójnik	– poprawnie wyszukuje zdania składowe w wypowiedzeniach złożonych – układa zdania złożone i stosuje w nich odpowiednie spójniki – dopasowuje spójniki do zdań	– poprawnie stosuje spójniki w pracach pisemnych – zna i poprawnie stosuje zasady interpunkcyjne dotyczące spójników	– poprawnie stosuje spójniki w pracach pisemnych – zna i poprawnie stosuje zasady interpunkcyjne dotyczące spójników
36.	Dziękuję za twoją pomoc! I.2.1, III.1.2, III.2.1 – Szlachetna Paczka – tekst informacyjny, argumenty; kampania reklamowa; formy wypowiedzi: sprawozdanie z akcji, podziękowanie, logo, plakat, słownictwo nacechowane emocjonalnie [podręcznik, s. 109–]	– czyta tekst ze zrozumieniem – z pomocą nauczyciela pisze podziękowanie	– zna termin <i>tekst informacyjny</i> – zna elementy sprawozdania i podziękowania jako form wypowiedzi – redaguje proste podziękowanie	– identyfikuje wypowiedź jako tekst informacyjny – potrafi zredagować podziękowanie	– rozróżnia argumenty odnoszące się do faktów i logiki oraz odwołujące się do emocji – tworzy sprawozdanie z akcji charytatywnej oraz podziękowanie – w wypowiedziach poprawnie wykorzystuje	– rozróżnia argumenty odnoszące się do faktów i logiki oraz odwołujące się do emocji – tworzy sprawozdanie z akcji charytatywnej oraz podziękowanie – w

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	111, zeszyt ćwiczeń, s. 55–57]				słownictwo o nacechowaniu emocjonalnym	wypowiedziach poprawnie wykorzystuje słownictwo o nacechowaniu emocjonalnym, : zachowuje odpowiedni styl wypowiedzi; posługuje się bogatym słownictwem
38.	Ciemne strony korzystania z internetu I.2.1, III.1.1 – Agnieszka Wawryniuk, <i>Złapani w sieć</i> ; Matylda Młocka, <i>Dzieci ugrzęzły w sieci</i> – artykuł prasowy, publicystyka, internet: zasady bezpiecznego korzystania [podręcznik, s. 115– 117, zeszyt ćwiczeń, s. 96–97]	– czyta ze zrozumieniem teksty publicystyczne i informacyjne	– zna terminy <i>tekst publicystyczny</i> i <i>tekst informacyj ny</i>	– wie, czym się różni tekst publicystyczny od tekstu informacyjnego – interpretuje tytuły artykułów prasowych – wyszukuje w tekście potrzebne informacje oraz cytuje odpowiednie fragmenty tekstu publicystycznego – uczestniczy w rozmowie na temat zagrożeń płynących z internetu	– wyjaśnia przenośny sens tytułów – odczytuje z wykresu dane na temat objawów uzależnienia – rzeczowo dyskutuje na temat zagrożeń płynących z internetu, powołując się na potrzebne dane	– wyjaśnia przenośny sens tytułów – odczytuje z wykresu dane na temat objawów uzależnienia – rzeczowo dyskutuje na temat zagrożeń płynących z internetu, powołując się na potrzebne dane
39.	Czy możliwe jest życie bez hejtu? III.1.1, III.1.2, III.2.6 – Sieć bez przemocy – argumenty, cyberprzemoc, netykieta, działania przeciw agresji [podręcznik, s. 118– 119]	– zna znaczenie słowa <i>hejt</i> – zna niektóre zagrożenia płynące z sieci	– potrafi rozpoznać wypowiedzi, które można określić jako hejt – zabiera głos w rozmowie na temat przemocy w szkole i w sieci	– uczestniczy w rozmowie na temat przemocy w szkole i w sieci – uczestniczy w organizacji Szkołnego Dnia bez Przemocy – pisze krótką notatkę o swoich odczuciach po zostawieniu w domu telefonu komórkowego – zna zasady etykiety językowej	– przedstawia argumenty odnoszące się do stwierdzenia, że należy przeciwstawiać się każdej formie przemocy – pisze poprawnie notatkę o swoich odczuciach po zostawieniu w domu telefonu komórkowego – zna i stosuje zasady	– proponuje sposoby walki z hejtem – przedstawia argumenty odnoszące się do stwierdzenia , że należy przeciwstawiać się każdej formie przemocy – pisze poprawnie notatkę o swoich

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
					etykiety językowej	odczuciach po zostawieniu w domu telefonu komórkowego, : zachowuje odpowiedni styl wypowiedzi; posługuje się bogatym słownictwem – zna i stosuje zasady etykiety językowej
40.	Na czym polega „chwila pojednania”? I.1.4, I.1.9 – A. Kamieńska, <i>Chwila pojednania</i> – przenośnia, przeciwstawienia (kontrast), język niewerbalny [podręcznik, s. 120]	– czyta tekst ze zrozumieniem – dzieli się wrażeniami z utw oru	– charakteryzuje podmiot liryczny – określa sytuację liryczną	– rozpoznaje przenośnię w tekście literackim i wyjaśnia jej znaczenie – bierze udział w rozmowie na temat pojednania, przebaczenia, jedności	– interpretuje zastosowane przenośnie i przeciwstawienia, wskazuje na rolę kontrastu – bierze udział w rozmowie na temat pojednania, przebaczenia, jedności – wskazuje rozwiązania słowne i niewerbalne	– interpretuje zastosowane przenośnie i przeciwstawie nia, wskazuje na rolę kontrastu – bierze udział w rozmowie na temat pojednania, przebaczenia, : zachowuje odpowiedni styl wypowiedzi; posługuje się bogatym słownictwem jedności – wskazuje rozwiązania słow ne i niewerbalne
41.	Przed sprawdzianem. I.1.3, I.1.4, I.1.9, II.1.1, II.1.12, II.1.13, II.2.7, II.4.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 2 [podręcznik, s. 121–	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu – podejmuje próbę	– czyta tekst ze zrozumieniem – umie stosować spójniki – podejmuje próbę stworzenia zdań złożonych – wskazuje	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – tworzy zdania złożone z wykorzystaniem wskazanych	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekst u – tworzy	– czyta tekst ze zrozumieniem i poprawnie wykonuje polecenia do te kstu – tworzy zdania złożone

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	122]	stworzenia podziękowania i opowiadania twórczego	przenośnię – zna definicję noweli – pisze podziękowanie – pisze proste opowiadanie twórcze	spójników – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze poprawne podziękowanie – pisze opowiadanie twórcze	zдания złożone z wykorzystaniem wskazanych spójników – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze poprawne podziękowanie – pisze poprawne i interesujące opowiadanie twórcze	z wykorzystanie m wskazanych spójników – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze poprawne podziękowanie – pisze poprawne i interesujące opowiadanie twórcze, : zachowuje odpowiedni styl wypowiedzi; posługuje się bogatym słownictwem
42.	Piszemy sprawdzian nr 2. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 2	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– poprawnie wykonuje wszystkie polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Dumne dziedzictwo						
43.	„To była taka piosenka – marzenie o wolności, że Polska może być Polską”. I.1.1.1, I.1.1.6, I.1.1.7, I.1.1.12 – Jan Pietrzak, <i>Żeby Polska była Polską</i> – wartości, patriotyzm, symbole narodowe [podręcznik, s. 124– 125]	– czyta uważnie tekst – określa temat utworu	– czyta tekst ze zrozumieniem – rozpoznaje wydarzenia z historii Polski	– dzieli się swoją wiedzą na temat najważniejszych wydarzeń z historii Polski – mówi o symbolach narodowych przedstawionych na ilustracjach – korzystając z różnych źródeł (w tym z encyklopedii), przygotowuje oś czasu na temat przełomowych wydarzeń z ponadtyśiącletniej historii Polski – wypowiada się	– dzieli się swoją wiedzą na temat najważniejszych wydarzeń z historii Polski – korzystając z różnych źródeł (w tym z encyklopedii), przygotowuje oś czasu na temat przełomowych wydarzeń z ponadtyśiącletniej historii Polski – w sposób rzeczowy i zgodnie z zasadami dyskusji wypowiada się	– dzieli się swoją wiedzą na temat najważniejszych wydarzeń z historii Polski – korzystając z różnych źródeł (w tym z encyklopedii), przygotowuje oś czasu na temat przełomowych wydarzeń z ponadtyśiącletniej historii Polski – w sposób

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
				na temat współczesnych sposobów manifestowania patriotyzmu	na temat współczesnych sposobów manifestowania patriotyzmu – wyjaśnia, dlaczego do symboli narodowych należy się odnosić z szacunkiem	rzeczowy i zgodnie z zasadami dyskusji wypowiada się na temat współczesnych sposobów manifestowania patriotyzmu – wyjaśnia, dlaczego do symboli narodowych należy się odnosić z szacunkiem, : posługuje się bogatym słownictwem
44.	Jak rządzić państwem – cechy dobrego króla I.1.9, I.1.10, I.1.11, I.1.17, I.1.20 – Jan z Czarnkowa, <i>Jak rządził Kazimierz królestwem i narodem;</i> <i>Kazimierz Wielki, król Polski, funduje</i> <i>w Krakowie Studium</i> <i>Powszechne</i> – cechy władcy, obowiązki władcy, epitet, kronika [podręcznik, s. 126– 127]	– czyta uważnie oba teksty – wymienia bohatera obu tekstów	– czyta średniowiec zne teksty ze zrozumieniem – charakteryzuje narratora i bohatera w czytanych utworach	– rozróżnia narrację pierwszoosobową i trzecioosobową – wskazuje w utworze bohatera i określa jego cechy – wypowiada się na temat cech króla i jego obowiązków – wymienia, co było ważne dla bohatera	– rozpoznaje epitety określające władcę i potrafi wskazać uzasadnienie ich użycia – tworzy portret szlachetnego polityka i obywatela	– rozpoznaje epitety określające władcę i potrafi wskaza ć uzasadnienie ich użycia – tworzy portret szlachetnego polityka i obywatela
45.	Jakie wydarzenie z przeszłości przypomniał Henryk Sienkiewicz „ku pokrzepieniu serc”? I.1.3, I.1.4, I.1.7 – Henryk Sienkiewicz, <i>Krzyżacy</i> – powieść; cechy	– czyta tekst ze zrozumieniem – opowiada o wyda rzeniach – zna termin <i>fikcja literacka</i> – zna termin <i>powieść</i>	– wymienia postacie historyczne przywołane w utworze – wie, czym fikcja literacka różni się od faktów historycznych	– rozpoznaje czytany utwór jako powieść oraz wskazuje jej cechy gatunkowe – rozpoznaje epitety i porównania, określa ich funkcje w tekście – zna podstawowe informacje na temat	– rozpoznaje czytany utwór jako powieść oraz wskazuje jej cechy gatunkowe – rozpoznaje epitety i porównania, określa ich funkcje w tekście – wyjaśnia sens	– rozpoznaje czytany utwór jako powieść oraz wskazuje jej cechy gatunkowe – rozpoznaje epitety i porównania,

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	bohaterów; epitet, porównanie; oś czasu – Henryk Sienkiewicz [podręcznik, s. 128– 137]		– układa plan wydarzeń	Henryka Sienkiewicza	wrażenia „ku poczekpieniu serc” – potrafi znaleźć w różnych źródłach informacje na temat Henryka Sienkiewicza	określa ich funkcje w tekście – wyjaśnia sens wrażenia „ku poczekpieniu u serc” – potrafi znaleźć w różnych źródłach informacje na temat Henryka Sienkiewicza – ocenia postępowanie króla wobec wrogów
46.	Zespalamy zdania pojedyncze. II.1.1, II.1.12 – <i>Kraina języka. Zdania złożone współrzędnie i podrzędnie</i> – spójniki, zdanie pojedyncze, zdanie składowe, zdanie złożone współrzędnie, zdanie złożone podrzędnie; interpunkcja w zdaniach złożonych [podręcznik, s. 138– 143, zeszyt ćwiczeń, s. 132–136]	– zna terminy <i>zdanie złożone współrzędnie i zdanie złożone podrzędnie</i> – z pomocą nauczyciela rozpoznaje w tekście typy wypowiedzeń: zdanie pojedyncze, zdania złożone (podrzędnie i współrzędnie), równoważniki zda ń	– rozpoznaje w tekście typy wypowiedzeń: zdanie pojedyncze, zdania złożone (podrzędnie i współrzędnie), równoważniki zda ń	– łączy ze sobą zdania składowe – dopisuje zdanie współrzędne lub zdanie podrzędne do zdania pojedynczego – stosuje w praktyce językowej różne typy zdań – stara się zachować właściwą interpunkcję w zdaniach złożonych współrzędnie	– rozpoznaje w wypowiedziach spójnik i określa jego funkcje w tekście – poprawnie stosuje regułę dotyczącą interpunkcji w zdaniach złożonych współrzędnie i podrzędnie	– rozpoznaje w wypowiedzia ch spójnik i określa jego funkcje w tekście – poprawnie stosuje regułę dotyczącą interpunkcji w zdaniach złożonych współrzędnie i podrzędnie
47.	„Ze zdziwienia ludzka nauka się rodzi” – poznajemy polskich naukowców III.2.4, IV.2, IV.3 – Jan Dantyszek, <i>Na traktat „O obrotach” Mikołaja Kopernika z Prus</i> – Polscy odkrywcy	– zna nazwiska zna nych polskich uczonych	– redaguje notatki z pomocą nauczyciela	– samodzielnie tworzy notki biograficzne	– korzysta z różnych źródeł, aby zdobyć informacje na temat polskich uczonych i odkrywców	– korzysta z różnych źródeł, aby zdobyć informacje na temat polskich uczonych i odkrywców

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	i wynalazcy – oś czasu – życiorys (biografia), notka [podręcznik, s. 144–145, 154–155, zeszyt ćwiczeń, s. 38– 41]					
48.	Jan III Sobieski jako mąż i ojciec oraz jako król. I.1.9, I.1.19, I.2.5, III.2.1 – <i>List Jana III Sobieskiego do królowej Marii Kazimierzy</i> – list, opis pomnika i obrazu; cechy bohatera, ocena postaci, argumenty [podręcznik, s. 123, 146–147]	– czyta tekst listu ze zrozumieniem – wie, czym jest list – podejmuje próbę opisania pomnika – podejmuje próbę napisania listu	– charakteryzuje bohaterów – pisze prosty opis pomnika – pisze krótki list	– tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opis, list	– tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opis, list – wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach	– tworzy spójne i bogate wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opis, list – wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach
49.	Co dla Polaków oznacza dzień 3 maja? I. 1.20 – Franciszek Dionizy Kniażnin, <i>Polonez 3 maja</i> , fragment <i>Konstytucji 3 maja</i> – dyskusja, argumenty [podręcznik, s. 148– 149, 352]	– wskazuje wydarzenia histor- yczne w utworze	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera – włącza się do dyskusji na temat powodów do dumy w związku z uchwaleniem <i>Konstytucji 3 maja</i>	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera – bierze udział w dyskusji	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera – bierze udział w dyskusji, podaje argumenty – potrafi w kontekście tekstu zinterpretować obraz przedstawiony w podręczniku	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera – bierze udział w dyskusji, podaje argumenty rzeczowe, logiczne i emocjonalne – potrafi w kontekście tekstu zinterpretować obraz przedstawiony w podręczniku
50.	Maria Skłodowska- Curie: uczona i obywatelka I.1.9, I.1.20	– czyta tekst ze zrozumieniem – rozpoznaje bohaterkę	– charakteryzuje bohaterkę – doskonali różne formy	– wymienia dokonania bohaterki	– korzysta z informacji zawartych w różnych	– korzysta z informacji zawartych w różnych

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	– Lluís Cugota i Luisa Vera, <i>Nazywam się Maria Skłodowska-Curie</i> [lektura czytana w całości]	utworu	zapisywania pozyskanych informacji		źródłach, gromadzi wiadomości, selekcjonuje informacje	źródłach, gromadzi wiadomości, selekcjonuje informacje
51.	Trzynastego marca o wpół do piątej... – zapisujemy daty i godziny. II.4.1, II.4.2 – <i>Zakręty ortografii.</i> <i>Pisownia dat i godzin</i> – Agnieszka Frączek, <i>Zguba</i> – zapis dat; zapis godzin [podręcznik, s. 156–158, zeszyt ćwiczeń, s. 179]	– stosuje przynajmniej jedną formę zapisu daty i godziny	– stosuje różne formy zapisu daty i godziny	– pisze daty i godziny poprawnie pod względem ortograficznym – stosuje różne formy zapisu daty i godziny – poprawnie używa kropki, przecinka w zapisie dat i godzin	– stosuje różne formy zapisu daty i godziny, zachowuje poprawność ortograficzną – poprawnie używa kropki, przecinka w zapisie dat i godzin	– stosuje różne formy zapisu daty i godziny, zachowuje poprawność ortograficzną – poprawnie używa kropki, przecinka w zapisie dat i godzin
52.	O ważnych wydarzeniach z historii naszej ojczyzny – „śpiewajmy pamięć o tych dniach”. I.1.1, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.18, I.1.20, I.2.8, II.2.1, II.2.2, II.3.1, II.4.1, III.2.4, IV.2, IV.3 – J. Piłsudski, <i>Depesza o powstaniu niepodległego państwa polskiego</i> ; J. Cygan, <i>Śpiewka 1920</i> , J. Piłsudski, <i>Rok 1920</i> , plakaty z 1920 roku, zdjęcia z rekonstrukcji w Ossowie, obraz J. Kossaka – źródła historyczne, depesza, epitety, język oficjalny i nieoficjalny, notka biograficzna – piosenka, plakat, książka [podręcznik, s. 159–163, 347, zeszyt]	– słucha uważnie tekstu – czyta uważnie oba teksty – wie, o jakim wydarzeniu jest mowa w depeszy J. Piłsudskiego	– wie, czym jest depesza – wie, czym jest notatka biograficzna – zna najważniejsze fakty z biografii J. Piłsudskiego – określa podmiot liryczny – określa nastrój wiersza	– określa, jakim rodzajem języka została napisana depesza – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny – redaguje notatkę biograficzną na temat J. Piłsudskiego – pisze poprawnie daty związane z odzyskaniem niepodległości – wskazuje różne sposoby przypominania o ważnych wydarzeniach historycznych: wspomnienia, tekst informacyjny, tekst literacki, plakat, obraz, rekonstrukcja – pisze ogłoszenie	– podaje cechy języka użytego w depeszy – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, redagując notatkę na temat J. Piłsudskiego – pisze poprawnie daty związane z odzyskaniem niepodległości – wyszukuje w różnych źródłach informacje o Bitwie Warszawskiej – wskazuje różne sposoby przypominania o ważnych wydarzeniach historycznych: wspomnienia, tekst informacyjny, tekst literacki, plakat,	– podaje cechy języka użytego w depeszy – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, redagując bezbłędnie notatkę na temat J. Piłsudskiego – pisze poprawnie daty związane z odzyskaniem niepodległości – wyszukuje w różnych źródłach informacje o Bitwie Warszawskiej – wskazuje różne sposoby przypominania

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	ćwiczeń, s. 38–41]				obraz, rekonstrukcja – opowiada o swoich wrażeniach po obejrzeniu grupy rekonstrukcyjnej	o ważnych wydarzeniach historycznych: wspomnienia, tekst informacyjny, tekst literacki, plakat, obraz, rekonstrukcja – opowiada o swoich wrażeniach po obejrzeniu grupy rekonstrukcyjnej, używa bogatego słownictwa
53.	Do jakiej refleksji skłania ostatnie przemówienie radiowe prezydenta Warszawy Stefana Starzyńskiego? II.2.1, II.2.2 – S. Starzyński, fragment ostatniego przemówienia radiowego – przemówienie; oficjalna i nieoficjalna odmiana języka [podręcznik, s. 164– 165]	– czyta uważnie tekst – z pomocą nauczyciela określa adresata przemówienia	– wskazuje adresata przemó- wienia – mówi o swoich wrażeniach	– zna okoliczności wygłoszenia przemówienia – podaje synonimy wyrazu <i>wielka</i> – wskazuje cechy języka mówionego i języka pisanego	– wskazuje kontrast między planami prezydenta a wojenną rzeczywistością – wymienia środki perswazji zastosowane przez prezydenta	– wskazuje kontrast między planami prezydenta a wojenną rzeczywistością – wymienia środki perswazji zastosowane przez prezydent a
54.	Stawiamy przecinki, myślniki, średniki, dwukropki... II.4.1, II.4.2 – <i>Kraina języka.</i> <i>Interpunkcja w zdaniach złożonych</i> – zdania złożone; interpunkcja [podręcznik, s. 166-168, zeszyt ćwiczeń, s. 137-139]	– zna znaki interpu- nkcyjne, takie jak przecinek, średnik, dwukropek – zna zasady stosowania przecinka w zdaniach pojedynczych i złożonych	– zna znaki interpu- nkcyjne stosowane w zdaniach pojedynczych i złożonych – wie, jakie funkcje pełnią poszczególne znaki interpunkcyjne	– wydziela zdania składowe przecinkami – poprawnie używa kropki, przecinka, średnika w zdaniach złożonych i w wyliczeniach	– stosuje różnicowane znaki interpunkcyjne – zna zasadę stawiania przecinka przed powtórzonymi spójnikami	– stosuje różnicowane znaki interpunkcyjne – zna zasadę stawiania przecinka przed powtórzonymi spójnikami

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
55.	Jak zachowywali się harcerze podczas powstania warszawskiego? I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.20, II.2.4 – Stanisław Ryszard Dobrowolski, <i>Warszawskie dzieci</i> , – Michał Romański, <i>Nic się, dziadku, nie martw</i> – przenośnia, piosenka patriotyczna, wyrazy dźwiękonaśladowcze [podręcznik, s. 169-172]	– słucha tekstu piosenki ze zrozumieniem – wie, czym jest komiks	– określa temat pieśni i komiksu – nazywa swoje wrażenia	– rozumie dosłowne i przenośne znaczenie utworu <i>Warszawskie dzieci</i> – opowiada o postawie harcerzy w czasie II wojny światowej – zauważa wyrazy dźwiękonaśladowcze w komiksie	– wyjaśnia znaczenia przenośni w tekście <i>Warszawskie dzieci</i> – wskazuje wartości opisane w utworach – wyjaśnia rolę wyrazów dźwiękonaśladowczych w komiksie – pisze o dalszych losach łączniczek	– wyjaśnia znaczenia przenośni w tekście <i>Warszawskie dzieci</i> – wskazuje wartości opisane w utworach – wyjaśnia rolę wyrazów dźwiękonaśladowczych w komiksie – pisze o dalszych losach łączniczek, pracuje samodzielnie, nie powiela cudzych poglądów, jest kreatywny
56.	Dlaczego rotmistrz Pilecki zyskał opinię Bohatera Niezwyciężonego? I.1.4, I.1.12, I.1.14, I.1.20, II.2.1, III.2.4, IV.2, IV.3 – pytanie retoryczne, notka biograficzna, ustna wypowiedź, list, patriotyzm [podręcznik, s. 173-176]	– wie, kim był Witold Pilecki – określa temat utworu	– określa formę tekstu (list) – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst	– wskazuje wartości ważne dla bohatera – rozpoznaje pytania retoryczne – podaje czyn rotmistrza, który uważa za najbardziej heroiczny – redaguje notatkę biograficzną na temat Witolda Pileckiego	– rozpoznaje pytania retoryczne i określa, jaką funkcję pełnią w tekście – podaje czyn rotmistrza, który uważa za najbardziej heroiczny, uzasadnia swoją opinię – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, selekcjonuje informacje – redaguje notatkę biograficzną na temat Witolda	– rozpoznaje pytania retoryczne i określa, jaką funkcję pełnią w tekście – podaje czyn rotmistrza, który uważa za najbardziej heroiczny, uzasadnia swoją opinię – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, selekcjonuje informacje – bezbłędnie redaguje

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
					Pileckiego	notatkę biograficzną na temat Witolda Pileckiego
57.	Czym jest patriotyzm? Jak go rozumiał Witold Pilecki, a jak obecnie my rozumiemy to pojęcie? I.1.5, I.1.12, I.1.17, I.1.19, I.1.20, II.2.3, II.2.6, II.2.7, III.1.1, III.1.2, III.1.6, III.2.1, III.2.4, IV.2, IV.3 – Jakub Dorosz, <i>Rotmistrz Pilecki, Bohater Niezwyciężony</i> – dyskusja, patriotyzm, wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 173–176, zeszyt ćwiczeń, s. 47–53]	– wie, co to jest patriotyzm – podaje przykład postawy patriotycznej	– włącza się do dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu	– bierze udział w dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu	– wyszukuje w tekście refleksje autora na temat patriotyzmu – wyszukuje informacje na temat biegu Tropem Wilczym – przedstawia rzeczowo swoje argumenty w dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu – przygotowuje wystąpienie na temat własnego rozumienia patriotyzmu	– wyszukuje w tekście refleksje autora na temat patriotyzmu – wyszukuje informacje na temat biegu Tropem Wilczym – przedstawia rzeczowo swoje argumenty w dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu, • nie powiela cudzych poglądów, jest kreatywny – przygotowuje wystąpienie na temat własnego rozumienia patriotyzmu
58.	Solidarność, czyli „razem iść do celu” I.1.12, I.1.14, I.1.20 – Marek Grechuta, <i>Solidarność</i> – wartości; wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 177-178]	– czyta tekst ze zrozumieniem – zna pojęcie <i>solidarny</i>	– rozumie pojęcie <i>solidarny</i> – określa ogólnie temat pieśni	– wskazuje wartości w utworze – wyjaśnia znaczenie słowa <i>solidarny</i> – wie, czym był ruch „Solidarność” w Polsce – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst	– wybiera ważne słowa, przedstawia argumenty	– wybiera ważne słowa, przedstawia argumenty

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
59.	Przed sprawdzianem. I.1.3, I.1.9, I.2.2, II.1.12, II.1.13, II.4.1, II.4.2, III.1.3, III.1.6, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 3 [podręcznik, s. 179–180]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu – podejmuje próbę stworzenia podziękowania i opowiadania twórczego	– czyta tekst ze zrozumieniem – wyszukuje odpowiedzi w tekście – rozwija zdanie pojedyncze, tak aby powstało zdanie złożone	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości popraw nie wykonuje polecenia do tekstu – wskazuje cechy charakteryzujące powieść – używa odpowiednich spójników – rozwija zdanie pojedyncze, tak aby powstało zdanie złożone – wskazuje cechy charakteryzujące powieść – poprawnie zapisuje datę	– czyta tekst ze zrozumieniem i poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – pisze notkę biograficzną – przygotowuje wypowiedź argumentacyjną	– czyta tekst ze zrozumieniem i bezbłędnie wykonuje polecenia do tekstu – pisze notkę biograficzną – przygotowuje wypowiedź argumentacyjną
60.	Piszemy sprawdzian nr 3. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 3	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Wyobraźnia bez granic						
62.	Hobbit – a kto taki? I.1.2, I.1.14, I.1.19 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – fikcja literacka, fantastyczne postaci, narrator, świat realny i świat fikcyjny, baśń; opis bohatera, opis miejsca, fantastyka, powieść fantasy [podręcznik, s. 184– 191, zeszyt ćwiczeń, s. 76]	– potrafi wymienić głównych bohaterów powieści (przedstawionych we fragmencie znajdującym się w podręczniku)	– podaje cechy wyglądu głównego bohatera, przedstawia jego historię – w prosty sposób opisuje domostwo hobbita – wymienia elementy świata przedstawionego	– opisuje wygląd głównego bohatera, jego zwyczaje, historię – opisuje domostwo hobbita – wymienia elementy realistyczne i fantastyczne w czytany fragmencie – mówi o swoich wrażeniach	– odwołując się do fragmentów z tekstu, opisuje wygląd głównego bohatera, jego zwyczaje, historię – w ciekawy sposób opisuje domostwo hobbita – wyraża własny sąd o postaci – rozpoznaje fikcję literacką; rozróżnia i wymienia elemen ty realistyczne i fantastyczne w czytany	– odwołując się do fragmentów z tekstu, opisuje wygląd głównego bohatera, jego zwyczaje, historię – w ciekawy sposób opisuje domostwo hobbita – wyraża własny sąd o postaci – rozpoznaje fikcję literacką; rozróżnia

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
					fragmenty – mówi o swoich wrażeniach	i wymienia elem enty realistyczne i fantastyczne w czytany m fragmencie – mówi o swoich wrażeniach
63.	Perfekcyjnie wymyślony świat Śródziemia I.1.7, I.1.11, I.1.12, I.1.13, I.1.16 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – czas, miejsce wydarzeń, fabuła utworu, narrator, kompozycja tekstu [lektura czytana w całości]	– wymienia elementy świata przedstawi onego	– wskazuje narratora – określa czas akcji, miejsce akcji, bohaterów – wskazuje w utworze bohaterów głównych i drugoplanowych	– określa narratora – określa tematykę oraz problematykę utworu – rozpoznaje fikcję literacką – rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – wymienia cechy powieści fantasy	– rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – określa odmianę powieści, którą reprezentuje utwór, wskazując cechy powieści fantasy w <i>Hobbicie</i>	– rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – określa odmianę powieści, którą reprezentuje utwór, wskazując cechy powieści fantas y w <i>Hobbicie</i>
64.	„Nie życzę sobie przygód, dziękuję ślicznie! Nie dziś”. Co sprawiło, że Bilbo powędrował jednak w świat? I.1.7, I.1.13, I.1.16, I.1.20 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – plan wydarzeń, wątek główny, wątki poboczne, punkt kulminacyjny, akcja [lektura czytana w całości]	– pobieżnie zna treść utworu – potrafi w ogólny sposób przedstawić przebieg wydarzeń	– opowiada o wyda rzeniach fabuły – wskazuje wątek główny oraz wątki poboczne	– wskazuje i omawia wątek główny oraz wątki poboczne – określa doświadczenia bohaterów literackich – określa skutki walki dobra ze złem	– wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach – wskazuje wartości ważne dla bohaterów – dostrzega ponadczasowy charakter motywu	– wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach – wskazuje wartości ważne dla bohaterów – dostrzega ponadczasowy charakter motywu, nie powiela cudzych poglądów, jest kreatywny
65.	„A co, nie mówiłem? Pan Baggins potrafi więcej, niż nam się wydaje”... Charakterystyka	– wskazuje pojedyncze cechy bohatera – zarówno wyglądu, jak	– charakteryzuje bohatera – pisze prostą charakterystykę bohatera na	– odnajduje w tekście fragmenty istotne dla opisu bohatera – wyraża własny sąd o postaci	– określa cechy bohatera, ilustrując je cytata – poprawnie pisze charakterystykę	– określa cechy bohatera, ilustrując je cytata – bezbłędnie pisze

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	głównego bohatera I.1.16, I.1.20 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – cechy bohatera, charakterystyka, cytaty, plan charakterystyki postaci literackiej [lektura czytana w całości]	i zachowania – wie, z jakich elementów składa się charakterystyka	podstawie schematu	– pisze charakterystykę głównego bohatera	głównego bohatera, korzystając z cytatów i rzeczowo przedstawiając własny sąd o postaci	charakterystykę głównego bohatera, korzystając z cytatów i rzeczowo przedstawiając własny sąd o postaci
66.	Przeczytaj koniecznie tę lekturę! Nie bierz tej książki do ręki! Ten film musisz obejrzeć! Nie warto iść na ten film! I.2.8, I.2.9, I.2.10, I.2.13 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – adaptacja, recenzja filmu lub książki, argumenty [lektura czytana w całości, zeszyt ćwiczeń, s. 53]	– ogląda uważnie film – opowiada o filmie i o swoich wrażeniach	– określa swoje wrażenia po obejrzeniu filmu	– ocenia, czy wizja reżysera odpowiada oryginałowi – porównuje swoje wyobrażenia na temat bohaterów, miejsc i wydarzeń z propozycją twórców filmu – pisze recenzję na temat filmu lub książki	– porównuje swoje wyobrażenia na temat bohaterów, miejsc i wydarzeń z propozycją twórców filmu, posługując się słownictwem dotyczącym sztuki filmowej – pisze recenzję na temat filmu lub książki, uzasadniając swoją opinię	– porównuje swoje wyobrażenia na temat bohaterów, miejsc i wydarzeń z propozycją twórców filmu, posługując się słownictwem dotyczącym sztuki filmowej – pisze recenzję na temat filmu lub książki, uzasadniając swoją opinię, nie powiela cudzych poglądów, jest kreatywny
67.	Części mowy znamy, więc je utrwalamy! II.1.1, II.1.6 – <i>Kraina języka. O częściach mowy.</i> – części mowy odmienne i nieodmienne, funkcje części mowy w zdaniu [podręcznik, s. 194-195, zeszyt ćwiczeń, s. 143-144]	– wie, że istnieją części mowy odmienne i nieodmienne – potrafi wymienić nazwy większości z nich	– rozpoznaje w wypowiedziach części mowy odmienne i nieodmienne	– tworzy związki wyrazowe – określa funkcje wyrazów odmiennych i nieodmiennych w zdaniu – stosuje poprawne formy gramatyczne wyrazów odmiennych	– poprawnie określa funkcje wyrazów odmiennych i nieodmiennych w zdaniu – prawidłowo stosuje poprawne formy gramatyczne wyrazów odmiennych	– poprawnie określa funkcje wyrazów odmiennych i nieodmiennych w zdaniu – prawidłowo stosuje poprawne formy gramatyczne wyrazów

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
						odmiennych
68.	W którą stronę z czasownikiem? II.1.5, II.1.6 – <i>Kraina języka.</i> <i>O częściach mowy.</i> – strony czasownika – czynna i bierna [podręcznik, s. 195–196, zeszyt ćwiczeń, s. 143–144]	– zna terminy <i>strona czynna</i> <i>czasownika</i> i <i>strona bierna</i> <i>czasownika</i>	– potrafi wskazać w zdaniu orzeczenie wyrażone czasownikiem w stronie czynnej lub biernej	– rozumie zasady budowy konstrukcji strony czynnej i biernej czasownika – przekształca konstrukcję strony biernej w czynną i odwrotnie	– świadomie stosuje stronę czynną lub bierną, w zależności od intencji wypowiedzi	– świadomie stosuje stronę czynną lub bierną, w zależności od intencji wypowiedzi
69.	Od tekstu do przedstawienia. I.1.8, I.1.14, I.2.8, I.2.9 – Konstanty Ildefons Gałczyński, <i>Teatrzyk Zielona Gęś</i> – humor, tytuł, miejsce akcji, tekst główny, tekst poboczny, inscenizacja, dramat, świat przedstawiony, dialog; reżyser, scenograf, charakteryzator i sufler, słownictwo teatralne [podręcznik, s. 197–198, zeszyt ćwiczeń, s. 101–102]	– rozpoznaje elementy tekstu dramatycznego – wie, jaką funkcję pełnią w teatrze reżyser i scenograf	– dostrzega żart w utworze – odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze	– wie, czym jest komizm – zna wyróżniki tekstu dramatycznego – podział na akty i sceny; tekst główny (dialogi i monologi) i tekst poboczny – odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze – wie, jaką funkcję pełnią w teatrze reżyser, scenograf, charakteryzator i sufler – pisze opowieść fantastyczną związaną z zabytkowym miejscem	– rozumie swoistość tekstu przynależnego do literatury i teatru – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst – wyodrębnia elementy składające się na spektakl teatralny (gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakteryzacja, kostiumy, rekwizyty, muzyka), charakteryzując je – pisze opowieść fantastyczną związaną z zabytkowym miejscem,	– rozumie swoistość tekstu przynależnego do literatury i teatru – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst – wyodrębnia elementy składające się na spektakl teatralny (gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakteryzacja, kostiumy, rekwizyty, muzyka), charakteryzując je – pisze opowieść fantastyczną związaną z zabytkowym miejscem, wprowadzając ciekawe elementy fantastyczne, wykazuje się bogatym

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
						słownictwem
70.	W drodze do żużelniczki. I.1.1, I.1.2, I.1.4, I.1.14, I.1.16, I.1.18, I.2.8, II.2.7, II.3.5, III.2.1 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Żużelniczka</i> – obraz poetycki, nastrój, efekty wizualne i dźwiękowe, dźwiękonaśladowictwo, opis postaci, powtórzenie, uczucia [podręcznik, s. 199–200, zeszyt ćwiczeń, s. 58–59]	– czyta tekst i potrafi wypowiedzieć się krótko na jego temat	– nazywa elementy obrazu poetyckiego – rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – rozpoznaje w tekście epitety, wyrazy dźwiękonaśladowcze, powtórzenia; określa ich funkcje – zauważa dźwiękonaśladowictwo w tekście	– wyodrębnia obrazy poetyckie – rozpoznaje fikcję literacką – rozpoznaje w utworze cechy fantastyki – rozpoznaje w tekście epitety, wyrazy dźwiękonaśladowcze, powtórzenia; określa ich funkcje – mówi o swoich wrażeniach – rozumie termin <i>głoska</i> i wskazuje efekty dźwiękowe w tekście – bierze udział w rozmowie	– wskazuje rolę dźwiękonaśladowictwa w tekście – wykorzystuje w interpretacji tekstu własne doświadczenia oraz elementy wiedzy o kulturze – rozumie swoistość tekstów kultury przynależnych do: literatury, filmu, muzyki – wygłasza tekst o charakterze argumentacyjnym	– wskazuje rolę dźwiękonaśladowictwa w tekście – wykorzystuje w interpretacji tekstu własne doświadczenia oraz elementy wiedzy o kulturze – rozumie swoistość tekstów kultury przynależnych do: literatury, filmu, muzyki – wygłasza tekst o charakterze argumentacyjnym, nie powiela cudzych poglądów, jest kreatywny
71.	Co zagraża światu? Jaka czeka nas przyszłość? I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20 – Stanisław Lem, <i>Jak ocalał świat</i> – fikcja, fantastyka, hasło słownikowe, fantastyka naukowa (science fiction) [podręcznik, s. 201–206]	– wskazuje elementy świata przedstawionego – pobieżnie opowiada treść	– omawia elementy świata przedstawionego – wie, czym jest opowiadanie fantastycznonaukowe – opowiada treść; określa czas i miejsce akcji – charakteryzuje bohaterów	– rozpoznaje fikcję literacką – wie, czym jest opowiadanie fantastycznonaukowe – wymienia cechy charakterystyczne utworów fantastycznonaukowych – wskazuje puentę, punkt kulminacyjny – charakteryzuje bohaterów, wyraża opinię o nich – określa przesłanie utworu	– dostrzega elementy należące do różnych gatunków literackich – omawia funkcje tytułu, puenty, punktu kulminacyjnego – rozumie wzajemną zależność wydarzeń – charakteryzuje bohaterów, odnosi się do wybranych fragmentów tekstu – wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach	– dostrzega elementy należące do różnych gatunków literackich – omawia funkcje tytułu, puenty, punktu kulminacyjnego – rozumie wzajemną zależność wydarzeń – charakteryzuje bohaterów, odnosi się do samodzielnie wybranych fragmentów

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
						tekstu – wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach, nie powiela cudzych poglądów, jest kreatywny
74.	Marzenia o superbohaterach. I.1.3, I.1.7, I.1.9, I.1.11, I.1.19 – mit o Heraklesie, komiksy o Supermanie, Spider-Manie, Batmanie – superbohater, mit, komiks, argumentowanie własnego stanowiska [podręcznik s. 206]	– wie, czym jest mit – pobieżnie opowiada o wydarzeniach	– zna cechy mitu – zna cechy komiksu – opowiada o wydarzeniach – wskazuje ulubionego superbohatera	– zna budowę komiksu – charakteryzuje bohaterów określanych mianem <i>superbohater</i> – wymienia niezwykle zdolności bohaterów – opowiada o swoim ulubionym superbohaterze	– potrafi samodzielnie wskazać superbohaterów znanych mu z tekstów kultury – opowiada o swoim ulubionym superbohaterze,	– potrafi samodzielnie wskazać superbohaterów w znanych mu z tekstów kultury – opowiada o swoim ulubionym superbohaterze, uzasadniając swój wybór
75.	W jakiej postaci występują czasowniki? II.1.1, II.1.3 – <i>Kraina języka.</i> <i>Czasownik dokonany</i> <i>i niedokonany</i> – czasownik dokonany, czasownik niedokonany [podręcznik s. 207–209, zeszyt ćwiczeń, s. 144– 146]	– wie, czym jest czasownik – rozpoznaje czasowniki w zdaniu	– wskazuje czasowniki w wypowiedziach – zna terminy <i>czasownik</i> <i>dokonany</i> <i>i czasownik</i> <i>niedokonany</i>	– rozpoznaje w wypowiedziach czasowniki i określa ich funkcje w tekście – odróżnia czasowniki dokonane od niedokonanych – uzupełnia zdania czasownikami dokonanymi lub niedokonanymi w zależności od kontekstu wypowiedzi – rozpoznaje bezosobowe formy czasownika: formy zakończone na -no, - to	– bezbłędnie wskazuje w wypowiedziach czasowniki, określając ich funkcję – uzupełnia zdania czasownikami dokonanymi lub niedokonanymi w zależności od kontekstu wypowiedzi – rozpoznaje bezosobowe formy czasownika: formy zakończone na -no, -to	– bezbłędnie wskazuje w wypowiedziach czasowniki, określając ich funkcję – uzupełnia zdania czasownikami dokonanymi lub niedokonanymi w zależności od kontekstu wypowiedzi – rozpoznaje bezosobowe formy czasownika: formy zakończone na - no, -to
76.	Poznajemy tryby w zwykłym trybie pracy.	– wie, czym jest czasownik – rozpoznaje	– wyróżnia różne formy czasownika,	– potrafi określić formy trybu czasowników – tworzy formy	– bez problemu określa formy trybu	– bez problemu określa formy trybu

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	II.1.1, II.1.4 – <i>Kraina języka. Tryby czasowników</i> – tryby czasowników [podręcznik s. 209–210, zeszyt ćwiczeń, s. 147–149]	czasowniki w tekście	w prostych przykładach rozpoznaje formy poszczególnych trybów	odpowiednich trybów	czasowników i bez błędnie tworzy formy odpowiednich trybów	czasowników i bez błędnie tworzy formy odpowiednich trybów
77.	„Poszliby na grzyby, gdyby...” – pisownia części -by z czasownikami. II.4.1 – <i>Zakręty ortografii. Pisownia części -by z czasownikami</i> – Agnieszka Frączek, <i>Gdyby kaczkom kupić wrotki...</i> – pisownia części -by [podręcznik s. 211–212, zeszyt ćwiczeń, s. 180–182]	– zna zasady pisowni części -by	– zna zasady pisowni części -by	– pisze poprawnie część -by z różnymi formami czasowników	– pisze poprawnie część -by z różnymi formami czasowników	– pisze poprawnie część -by z różnymi formami czasowników
78.	Radość pisania. I.1.1, I.1.4, I.1.5 – Wisława Szymborska, <i>Radość pisania</i> – tytuł, przenośnia, ożywienie, pytanie retoryczne [podręcznik s. 213–214]	– czyta wiersz i podejmuje próbę przedstawienia swoich wrażeń po lekturze	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych i przenośnych – wie, czym są epitet, przenośnia, wyrazy dźwiękonaśladowcze, i potrafi wskazać niektóre w wierszu – wyodrębnia pojedyncze obrazy poetyckie – wyjaśnia sens utworu – omawia funkcje tytułu	– wskazuje środki poetyckie, którymi posługuje się autorka wiersza: epitet, przenośnię, wyrazy dźwiękonaśladowcze, zdrobnienie, pytanie retoryczne, i wyjaśnia ich znaczenie – wyjaśnia zauważone obrazy poetyckie – interpretuje zakończenie utworu – wypowiada się na temat procesu i sensu tworzenia	– wskazuje środki poetyckie, którymi posługuje się autorka wiersza: epitet, przenośnię, wyrazy dźwiękonaśladowcze, zdrobnienie, pytanie retoryczne, i wyjaśnia ich znaczenie – wyjaśnia zauważone obrazy poetyckie – interpretuje zakończenie utworu – wypowiada się

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
						na temat procesu i sensu tworzenia, wykazuje się bogatym słownictwem
79.	O pisaniu poezji z przymrużeniem oka. I.1.1, I.1.5, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.17, I.1.18 – Juliusz Słowacki, <i>Bo mię matka moja miła</i> , Miron Białoszewski, <i>Mironczarnia</i> Tristan Tzara, [Weź numer gazety...] – żarty językowe, pisanie o własnej twórczości, autotematyzm [podręcznik s. 215–216]	– czyta teksty – rozumie ich przekaz na poziomie dosłownym	– charakteryzuje podmiot liryczny w wierszach – określa tematykę utworów	– wyodrębnia obrazy poetyckie – omawia funkcje tytułu – określa tematykę oraz problematykę utworów – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst – objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne w tekstach	– interpretuje tytuły wierszy – wyjaśnia obrazy poetyckie – przedstawia własne rozumienie utworów	– interpretuje tytuły wierszy – wyjaśnia obrazy poetyckie – przedstawia własne rozumienie utworów i je uzasadnia
80.	Przed sprawdzianem. I.1.2, I.1.3, I.2.2, II.1.3, II.1.4, II.1.5, III.1.3, III.1.5, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 4 [podręcznik, s. 217–218]	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – podejmuje próbę wskazania i opisanie cech postaci	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – wskazuje cechy charakteryzujące literaturę fantasy – rozpoznaje tryby czasownika – rozróżnia czasowniki dokonane i niedokonane – rozróżnia konstrukcje czynną i bierną – podejmuje próbę pełniejszego scharakteryzowania postaci	– zna motywy charakterystyczne dla literatury fantasy – rozróżnia czasowniki dokonane i niedokonane – używa trybów czasownika – przekształca stronę czynną w stronę bierną – pisze charakterystykę	– rozpoznaje literatury fantasy – operuje poprawnie trybami czasownika, stronami czasownika oraz świadomie używa czasowników dokonanych i niedokonanych – poprawnie pisze charakterystykę	– rozpoznaje literatury fantasy – operuje poprawnie trybami czasownika, stronami czasownika oraz świadomie używa czasowników dokonanych i niedokonanych – poprawnie i w sposób twórczy pisze charakterystykę
81.	Piszemy sprawdzian nr 4.	– podejmuje próby rozwiązania	– stara się wykonywać	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje	– bezbłędnie wykonuje

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	– terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 4	sprawdzianu i wykonania poleceń	polecenia		wszystkie polecenia	wszystkie polecenia
Słowa i obrazy						
82.	Niezawodny sposób na słotę. I.1.1, I.1.4, I.1.6, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, III.1.1, III.1.2, III.1.3 – Stanisław Grochowiak, <i>Na słotę</i> – przenośnia, anafora, budowa wiersza, wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 220]	– czyta tekst i stara się przekazać swoje wrażenia po lekturze utworu – podejmuje próbę napisania tekstu o dobrej książce	– nazywa swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza – w sposób nieskomplikowany określa nastrój wiersza – rozpoznaje w tekście przenośnię – pisze krótki tekst o dobrej książce	– wyodrębnia obrazy poetyckie – wyjaśnia znaczenie przenośni i anafory użytych w wierszu – rozpoznaje liczbę wersów, rymy, liczbę sylab w wersie – mówi o swoich wrażeniach po przeczytaniu tekstu – objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne w tekście – uczestniczy w rozmowie na temat książek i ciekawych tematów dla pisarzy – pisze wypowiedź argumentacyjną o dobrej książce – stosuje akapity w swojej pracy	– analizuje budowę wiersza w kontekście jego treści – odczytuje obrazy poetyckie – określa doświadczenia bohaterów literackich i porównuje je z własnymi – przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia – poprawnie pisze wypowiedź argumentacyjną, w ciekawy i rzeczowy sposób przekonując do dobrej książki	– analizuje budowę wiersza w kontekście jego treści – odczytuje obrazy poetyckie – określa doświadczenia bohaterów literackich i porównuje je z własnymi, nie powiela cudzych poglądów, jest kreatywny – przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia – poprawnie pisze wypowiedź argumentacyjną, w ciekawy i rzeczowy sposób przekonując do dobrej książki, wykazując się bogatym słownictwem
83.	Bibliofil w pizzerii. I.1.1, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.19, I.1.20, I.2.5, II.2.2, II.3.3, III.2.1, III.2.3, III.2.5, IV.1, IV.5 – Małgorzata Musierowicz, <i>Język Trolli</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – pobieżnie opowiada o wydarzeniach – zna cechy dedykacji	– opowiada o wydarzeniach – pisze plan wydarzeń – charakteryzuje bohaterów – tworzy	– wskazuje punkt kulminacyjny – opowiada o wydarzeniach z punktu widzenia różnych bohaterów – charakteryzuje	– wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach – wskazuje, co było wartościowe dla poszczególnych bohaterów – wyjaśnia, kto	– wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach – wskazuje, co było wartościowe dla poszczególnych bohaterów

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	– plan wydarzeń, punkt kulminacyjny, bohater; słownik wyrazów obcych; wypowiedź argumentacyjna; język literacki i język potoczny; dedykacja [podręcznik, s. 221–226, zeszyt ćwiczeń, s. 53–54]		schematyczną dedykację	bohaterów, omawia ich uczucia i emocje – identyfikuje, kto posługuje się literacką, a kto swobodną odmianą polszczyzny – tworzy schematyczną, ale poprawną dedykację	posługuje się literacką, a kto swobodną odmianą polszczyzny, powołując się na wypowiedzi bohaterów – określa sytuację komunikacyjną i rozumie jej wpływ na kształt wypowiedzi bohaterów – tworzy dedykację – pisze tekst o charakterze argumentacyjnym – korzysta ze słowników	– wyjaśnia, kto posługuje się literacką, a kto swobodną odmianą polszczyzny, powołując się na wypowiedzi bohaterów – określa sytuację komunikacyjną i rozumie jej wpływ na kształt wypowiedzi bohaterów – tworzy dedykację – pisze tekst o charakterze argumentacyjnym – korzysta ze słowników
84.	Jakie wyrazy zastępują zaimki? II.1.1, II.1.2, II.1.4, II.1.6, III.2.9 – <i>Kraina języka. Zaimki. Rodzaje zaimków</i> – rodzaje zaimków [podręcznik, s. 227–229, zeszyt ćwiczeń, s. 150–155]	– wie, czym są zaimki – rozpoznaje w wypowiedziach niektóre zaimki	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki – uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki i określa ich funkcje w tekście – odróżnia zaimki odmienne od nieodmiennych – rozpoznaje formy przypadków, liczby, rodzaju gramatycznego zaimka – uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki, określa ich funkcje w tekście i ma świadomość, jakie części mowy zastępują – odróżnia zaimki odmienne od nieodmiennych – bezbłędnie rozpoznaje formy przypadków, liczby, rodzaju gramatycznego zaimka – stosuje poprawne formy gramatyczne zaimków odmienne	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki, określa ich funkcje w tekście i ma świadomość, jakie części mowy zastępują – odróżnia zaimki odmienne od nieodmiennych – bezbłędnie rozpoznaje formy przypadków, liczby, rodzaju gramatycznego zaimka – stosuje poprawne

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
					– bezbłędnie uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami	formy gramatyczne zaimków odmiennych – bezbłędnie uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami
85.	Dawno temu, gdy znaki ryto w kamieniu... Poznajemy historię książki. I.1.5, I.2.2, I.2.5, II.2.5, III.1.1, III.1.4, III.2.4, III.2.5, IV.1, IV.3 – Władysław Kopaliński, <i>Opowieść o książce</i> ; infografika: budowa książki – frazeologizmy, podtytuł [podręcznik, s. 230-235]	– czyta cicho i głośno	– doskonali ciche i głośne czytanie – wie, jak jest zbudowana książka – odnajduje etapy rozwoju książki na osi czasu	– wymienia najważniejsze etapy rozwoju książki – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach – omawia funkcje tytułu, podtytułu – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne	– przedstawia etapy rozwoju książki w porządku chronologicznym, z uwzględnieniem informacji dotyczących formy i tworzywa – uzasadnia tezę Władysława Kopalińskiego, że wynalazki papieru i druku są dwiema wielkimi rewolucjami w historii książki – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, selekcjonuje znalezione informacje – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne i wyjaśnia ich znaczenie	– przedstawia etapy rozwoju książki w porządku chronologicznym, z uwzględnieniem informacji dotyczących formy i tworzywa – uzasadnia tezę Władysława Kopalińskiego, że wynalazki papieru i druku są dwiema wielkimi rewolucjami w historii książki – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, selekcjonuje znalezione informacje – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne i wyjaśnia ich znaczenie
86.	Książki czekają na ciebie.	– wie, czym są katalogi biblioteczne	– zna zasady korzystania	– korzysta z informacji zawartych	– efektywnie posługuje się	– efektywnie posługuje się

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	I.2.1, I.2.6, I.2.8, I.2.11, I.2.12, IV.3, IV.4, IV.7, IV.9 – <i>Katalogi on-line,</i> <i>Czytam sobie!</i> – wypowiedź argumentacyjna, dyskusja; frazeologizm, sentencja; plakat, wystawa; książka artystyczna [podręcznik, s. 236– 238, zeszyt ćwiczeń, s. 90–93]	ne – wymienia przeczytane książki	z zasobów bibliotecznych (np. w bibliotekach szkolnych oraz on-line) – wybiórczo wykorzystuje technologię informacyjną oraz zasoby internetowe do zbierania informacji	w katalogach – rozwija umiejętności efektywnego posługiwania się technologią informacyjną oraz zasobami internetowymi – wypowiada się na temat swoich zainteresowań czytelniczych	technologią informacyjną oraz zasobami internetowymi – bierze udział w dyskusji nad przyszłością książki	technologią informacyjną oraz zasobami internetowymi – bierze udział w dyskusji nad przyszłością książki, nie powiela cudzych poglądów, jest kreatywny
87.	Klasa 6 oraz... bracia Lumière polecają kino! I.1.12, I.2.8, I.2.9 – Witold Bobiński, <i>Panie, panowie!</i> <i>Kinematograf</i> <i>Lumière'a</i> – historia kina [podręcznik, s. 239– 241]	– rozumie czytany tekst – zna kilka faktów z historii filmu	– zna historię filmu – potrafi w prosty sposób opowiedzieć o historii filmu	– podaje różnice między pierwszymi obrazami filmowymi a kinem współczesnym – z pomocą nauczyciela wyjaśnia pochodzenie wyrazów: <i>kinematograf</i> , <i>kinematografia</i> – na podstawie dostępnych źródeł informacji opracowuje filmową oś czasu	– przedstawia argumenty wyjaśniające powody „kariery”, jaką zrobił film – korzystając ze słowników, wyjaśnia pochodzenie wyrazów: <i>kinematograf</i> , <i>kinematografia</i> – na podstawie dostępnych źródeł informacji opracowuje filmową oś czasu	– przedstawia argumenty wyjaśniające powody „kariery”, jaką zrobił film – korzystając ze słowników, wyjaśnia pochodzenie wyrazów: <i>kinematograf</i> , <i>kinematografia</i> – na podstawie dostępnych źródeł informacji opracowuje filmową oś czasu
88.	Z dołu, z góry, z daleka i z bliska – czyli o pracy kamery na planie filmowym. I.1.12, I.2.8, I.2.9, I.2.13 – <i>Plany filmowe</i> – plan filmowy [podręcznik, s. 242– 243, zeszyt ćwiczeń, s. 103]	– wie, czym są plany filmowe – zna definicje terminów: <i>kadr</i> , <i>montaż</i>	– wskazuje różnice między planami filmowymi – zna definicje terminów: <i>kadr</i> , <i>scena</i> , <i>ujęcie</i> , <i>montaż</i> – włącza się w redagowane <i>Kodeksu filmowca</i> <i>amatora</i>	– wymienia rodzaje planów filmowych – na wskazanym materiale określa rodzaj planu filmowego – zna definicje terminów: <i>kadr</i> , <i>kadrowanie</i> , <i>scena</i> , <i>ujęcie</i> , <i>montaż</i> – na ogół poprawnie	– ocenia przydatność poznanych planów filmowych do realizacji określonych zamyśłów autorów filmu – uzasadnia twierdzenie, że ważnym środkiem języka filmu jest	– ocenia przydatność poznanych planów filmowych do realizacji określonych zamyśłów autorów filmu – uzasadnia twierdzenie, że

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
				redaguje <i>Kodeks filmowca amatora</i>	„punkt widzenia” kamery – redaguje <i>Kodeks filmowca amatora</i>	ważnym środkiem języka filmu jest „punkt widzenia” kamery – redaguje <i>Kodeks filmowca amatora</i> , jest kreatywny
89-93	Lekturownik „Ania z Zielonego Wzgórza” I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.7, I.1.9, I.1.11, I.1.12, I.1.13, I.1.14, I.1.16, I.1.19, I.1.20, III.2.1, III.2.3 – praca z całością lektury	– wyszukuje w tekście informacje na temat bohaterki – wypowiada się na temat wyglądu głównej bohaterki – czyta rady dla opisujących wygląd postaci – zna kompozycję opisu postaci – przy niewielkim wsparciu nauczyciela tworzy opis postaci, – zwraca uwagę na czas i miejsce akcji – wie, na czym polega szczegółowy plan wydarzeń — zna pojęcia wątku głównego i wątków pobocznych – określa tematykę powieści	– omawia problemy rodzinne głównej bohaterki – opisuje elementy wyglądu postaci, korzystając z podanego zestawu określeń – określa styl ubierania się postaci – tworzy opis wyglądu postaci, korzystając z rad w podręczniku, – rozpoznaje czas i miejsce akcji – wie, jak stworzyć szczegółowy plan wydarzeń – wie, co to jest wątek główny i wątki poboczne – rozpoznaje tematykę powieści	– prezentuje postać z różnych punktów widzenia – objaśnia znaczenie frazeologizmów – używa poprawnie i celowo wyrazów bliskoznacznych i określa wartościujących – tworzy opis postaci, stosując różnorodne środki językowe, – wypowiada się na temat czasu i miejsca akcji – wyjaśnia, jak napisać szczegółowy plan wydarzeń – wyjaśnia, co to jest wątek główny i wątki poboczne – wypowiada się o tematyce powieści	– podaje określenia synonimiczne precyzujące znaczenie epitetów – opisuje wygląd postaci za pomocą porównań – używa frazeologizmów w opisie postaci – tworzy rozbudowany, poprawny kompozycyjnie, językowo i stylistycznie opis postaci, – omawia czas i miejsce akcji – tworzy szczegółowy plan wydarzeń — wskazuje wątek główny i wątki poboczne – omawia tematykę powieści	– tworzy bezbłędny językowo opis postaci – oryginalny pod względem treści i stylu – swobodnie i funkcjonalnie posługuje się w wypowiedziach ustnych i pisemnych różnymi związkami frazeologicznymi – omawia czas i miejsce akcji – tworzy szczegółowy plan wydarzeń – wskazuje wątek główny i wątki poboczne – omawia tematykę powieści, – samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
94.	Jak powstaje film? I.2.8, I.2.9, I.2.10, I.2.13, III.2.8 – Władysław Ślesicki, scenariusz	– czyta ze zrozumieniem fragment powieści – zna terminy:	– zna budowę scenariusza – wie, czym jest adaptacja filmowa	– porównuje tekst literacki, scenariusz i scenopis, wskazuje różnice między tymi tekstami	– dobiera środki wyrazu filmowego do budowania napięcia (na wskazanym	– dobiera środki wyrazu filmowego do budowania napięcia

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	Władysław Ślesicki, scenopis – scenariusz, scenopis, recenzja, adaptacja, plan filmowy [podręcznik, s. 244– 251, zeszyt ćwiczeń, s. 104–108]	<i>scenariusz, scenopis</i> – ogląda film (fragment)		– zna środki filmowe potęgujące napięcie – podaje przykłady adaptacji filmowych	materiale)	(na wskazanym materiale)
95.	Zaimki i jego funkcja w zdaniu. II.1.1, II.1.2, II.1.6, II.1.13, II.4.1, II.4.2 – <i>Kraina języka.</i> <i>Funkcja zaimków</i> – zaimki, funkcje zaimka w zdaniu [podręcznik, s. 252– 254, zeszyt ćwiczeń, s. 150–155]	– wie, czym są zaimki – rozpoznaje niektóre zaimki w zdaniach	– zna rodzaje zaimków – wskazuje zaimki w tekście	– zna funkcje zaimków w zdaniu – przekształca tekst, stosując zaimki	– określa funkcję zaimków w zdaniu	– określa funkcję zaimków w zdaniu
96.	Nie moja wina, że czuje się nieswój. Pisownia przeczenia <i>nie</i> z zaimkami. II.1.1, II.4.1, II.4.2, IV.5 – <i>Zakręty ortografii.</i> <i>Przeczenie „nie” z zaimkami.</i> <i>Podsumowanie pisowni przeczenia „nie” z różnymi częściami mowy</i> Agnieszka Frączek, <i>Nie ten smok</i> – pisownia przeczenia <i>nie</i> z zaimkami i innymi częściami mowy [podręcznik, s. 255– 257, zeszyt ćwiczeń, s. 183]	– zna regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna zasady pisowni <i>nie</i> z większością części mowy	– zasadniczo stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna zasady pisowni <i>nie</i> z częściami mowy i zazwyczaj je stosuje	– stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna odstępstwa od reguły – zna zasady pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy i stosuje je w praktyce	– bezbłędnie stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami oraz innymi częściami mowy, pamięta o wyjątkach	– bezbłędnie stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami oraz innymi częściami mowy, pamięta o wyjątkach
97.	Artyści z ambicjami – Rola mola Małgorzaty Strzałkowskiej I.1.3, I.1.4, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.17,	– czyta tekst ze rozumieniem	– ocenia postawę bohaterów – tworzy zwroty z wyrazami: <i>śmiech, śmiać się</i>	– wyjaśnia, na czym polega komizm wiersza – tworzy zwroty z wyrazami: <i>śmiech,</i>	– zna różnicę między ambicją i chorą ambicją – wskazuje cechy bajki	– zna różnicę między ambicją i chorą ambicją – wskazuje cechy bajki

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	I.1.19, I.1.20, III.2.2 – Małgorzata Strzałkowska, <i>Rola mola</i> – komizm [podręcznik, s. 258– 259]		– recytuje wiersz	<i>śmiać się</i> i umie zastosować je w wypowiedzi – pisze opowiadanie o najśmieszniejszej historii	– wymienia programy komiowe – interpretuje tekst satyrycznie	– wymienia programy komiowe – interpretuje tekst satyrycznie
98.	Śmiech na sali... kinowej I.2.3, I.2.8, I.2.9, I.2.13, II.2.8, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.2.1 – <i>Śmiech w filmie</i> – antonim; opinia o filmie; komedia filmowa; komizm [podręcznik, s. 260– 262]	– wymienia przykłady komedii filmowych – wie, co to jest antonim – podaje przykład antonimu	– określa elementy komizmu postaci	– podaje przykłady popularnych chwytów komiowych – występuje w pantomimie – formułuje opinię o wybranym filmie (zgodnie z podanym schematem)	– samodzielnie formułuje opinię o wybranym filmie	– samodzielnie formułuje opinię o wybranym filmie, nie powiela cudzych poglądów, jest kreatywny
99.	Przed sprawdzianem I.2.2, I.2.9, II.1.1, II.2.8, II.4.1, III.1.3, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 5 [podręcznik, s. 263– 264]	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – rozpoznaje zaimki w tekście – wie, czym są plany filmowe	– wyszukuje odpowiedzi w tek ście – rozpoznaje zaimki w tekście – zna rodzaje planów filmowyc h	– wskazuje części mowy, z którymi częstka <i>nie</i> jest zapisywana oddzielnie – podaje antonimy do wskazanych wyrazów	– redaguje dedykację, pisze opinię na temat ulubionego filmu	– redaguje dedykację, pisze opinię na temat ulubionego filmu,
100.	Piszemy sprawdzian nr 5. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 5	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleczeń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Dbam o Polskę						
101.	O postawach Polaków wyrażających szacunek dla ojczyzny. I.1.1, I.1.4, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.20, II.3.1, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, IV.1	– czyta tekst ze rozumieniem i stara się określić, kim jest podmiot liryczny – podejmuje próbę wzięcia udziału w dyskusji według wskazówek	– wskazuje podmiot liryczny i adresata wiersza – wypowiada się w dyskusji	– wymienia epitety użyte w wierszu, wyjaśnia ich funkcje – dyskutuje o postawach ludzi wobec ojczyzny – pisze pracę na temat swoich powinności wobec ojczyzny	– rzeczowo dyskutuje o postawach ludzi wobec ojczyzny, powołując się na różne przykłady – poprawnie pisze ciekawą pracę	– rzeczowo dyskutuje o postawach ludzi wobec ojczyzny, powołując się na różne przykłady – poprawnie pisze ciekawą pracę

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	– Antoni Słonimski, <i>Polska</i> – dyskusja; recytacja [podręcznik, s. 266–267]	z podręcznika			na temat swoich powinności wobec ojczyzny	na temat swoich powinności wobec ojczyzny
102.	Jest taki statek, co się zwie „Purpura”, jest taki port, co się „Polska” zowie. I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.4, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.15, I.1.17, I.1.18, I.1.19, II.2.4, II.2.6, II.2.8, II.3.1, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.2, III.2.1, III.2.7, IV.1 – Henryk Sienkiewicz, <i>Legenda żeglarska</i> – epitety, synonim, przenośnia; legenda [podręcznik, s. 268–270]	– czyta tekst ze zrozumieniem – opowiada treść legendy	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych – zna cechy legendy	– wyszukuje fragmenty opisujące okręt – formułuje zasady, którymi powinni się kierować Polacy wobec swojej ojczyzny	– odczytuje znaczenia – wyszukuje związki między sytuacją statku a sytuacją Polski na przełomie XVIII i XIX wieku – tworzy własny tekst zakończenia legendy na podstawie znajomości sytuacji politycznej Polski w dalszych latach	– odczytuje znaczenia – wyszukuje związki między sytuacją statku a sytuacją Polski na przełomie XVIII i XIX wieku – tworzy bezbłędnie własny tekst zakończenia legendy na podstawie znajomości sytuacji politycznej Polski w dalszych latach
103.	Ojej! Nowa część zdania do zapamiętania – wykrzyknik. II.1.1, II.1.2, II.1.9 – <i>Kraina języka.</i> <i>Wykrzyknik</i> – wykrzyknik [podręcznik, s. 271–273, zeszyt ćwiczeń, s. 156–157]	– wie, czym jest wykrzyknik – potrafi wymienić najbardziej typowe wykrzykniki	– rozpoznaje wykrzykniki w wypowiedziach	– poprawnie wskazuje wykrzykniki w wypowiedziach – tworzy scenki z użyciem wykrzykników	– odróżnia wykrzyknik od innych części mowy	– odróżnia wykrzyknik od innych części mowy
104.	Oczywiście lub niestety. Jak partykuły zmieniają znaczenie wypowiedzi II.1.1, II.1.2, II.1.9 – <i>Kraina języka.</i> <i>Partykuła</i> – partykuła [podręcznik, s. 273–274, zeszyt ćwiczeń, s. 157–159]	– wie, czym jest partykuła – potrafi wymienić najbardziej znane partykuły	– rozpoznaje partykuły w wypowiedziach	– wyszukuje partykuły w zdaniach – używa partykuł do modyfikacji znaczenia wypowiedzi	– wyraża różne intencje za pomocą partykuł – pisze emocjonalną wypowiedź z użyciem wykrzykników i partykuł	– wyraża różne intencje za pomocą partykuł – pisze emocjonalną wypowiedź z użyciem wykrzykników i partykuł, wykazuje się bogactwem

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
						słownictwem
105.	Talenty można rozwijać lub... zakopać. I.1.1, I.1.3, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20, I.2.2, II.2.4, II.2.5, II.2.6, II.3.1, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, III.2.5, IV.1 – <i>Przypowieść o talentach</i> – przypowieść, puenta, postawy, wartości [podręcznik, s. 275–276, zeszyt ćwiczeń, s. 69]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wyjaśnia dosłowne znaczenie przypowieści	– wie, czym jest przypowieść – opisuje postawy przedstawione w przypowieści	– wyjaśnia, czym jest przypowieść i jakie są jej cechy charakterystyczne – wyjaśnia dosłowne i przenośne znaczenie przypowieści – opisuje i ocenia postawy przedstawione w przypowieści – bierze udział w rozmowie o sposobach na pomnażanie talentów – pisze o swoich talentach	– rzeczowo i logicznie dyskutuje o sposobach na pomnażanie talentów, – pisze o swoich talentach, wykazując się nie tylko poprawnością językową, lecz także samoświadomością	– rzeczowo i logicznie dyskutuje o sposobach na pomnażanie talentów, wykazując się pomysłowością – pisze o swoich talentach, wykazując się nie tylko poprawnością językową, lecz także samoświadomością, jest kreatywny
106.	„Kto powiedział i kiedy, że Mickiewicz to nie raper?” I.1.5, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.2.1, I.2.2, I.2.3, I.2.7, I.2.8, I.3.3, I.3.7 – Wiesław Tupaczewski, <i>Rap Tadeusz</i> – język oficjalny i potoczny, synonimy, gra słów, etykieta językowa [podręcznik, s. 277–278, zeszyt ćwiczeń, s. 93–95]	– czyta tekst ze zrozumieniem – słucha uważnie nagrania	– ma świadomość nawiązania do tytułu poematu A. Mickiewicza – wyszukuje wyrazy i zwroty charakterystyczne dla języka potocznego	– odczytuje nawiązanie do tytułu poematu A. Mickiewicza – zastępuje potoczne słowa i zwroty synonimami z języka literackiego	– zna zasady etykiety językowej – sporządza słownik gwary uczniowskiej	– zna zasady etykiety językowej – sporządza słownik gwary uczniowskiej
107.	Jakie obrazy z polowania pokazuje A. Mickiewicz we fragmencie <i>Pana Tadeusza</i>? I.1.1, I.1.7, I.1.9, I.1.11, I.1.12, I.1.20, II.3.1, III.1.1, III.2.3, III.2.5 – Adam Mickiewicz,	– czyta tekst ze zrozumieniem – tworzy plan polowania	– na podstawie planu opowiada o polowaniu	– mówi o zwyczajach szlacheckich opisanych w <i>Panu Tadeuszu</i> (odwołanie do 5 klasy)	– wykorzystuje cytaty w swojej wypowiedzi	– wykorzystuje cytaty w swojej wypowiedzi

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	<i>Pan Tadeusz</i> (<i>Polowanie</i>) – zwyczaje szlacheckie, plan wypowiedzi [podręcznik, s. 279– 282, 284–285]					
108.	Polowanie odegrane na rogu – połączenie poezji i muzyki I.1.4, I.1.6, I.1.14, I.2.12, I.2.13, II.3.1, I.3.6, III.2.2, IV.1 – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (<i>Gra Wojskiego</i>) – zwyczaje szlacheckie; środki stylistyczne, recytacja [podręcznik, s. 279– 285]	– wie, co to jest zgrubienie	– wyszukuje we fragmentcie środki stylistyczne	– wyszukuje we fragmentcie środki stylistyczne i wyjaśnia ich funkcje – wie, co to jest zgrubienie i jaką funkcję może pełnić w tekście – opisuje obrazy poetyckie przywołane w grze Wojskiego – recytuje wybrany fragment	– podaje, jak poeta oddziałuje na słuch odbiorcy – określa, co, jego zdaniem, byłoby lepszą ilustracją przywołanego fragmentu <i>Pana Tadeusza</i> , i uzasadnia swoje zdanie	– podaje, jak poeta oddziałuje na słuch odbiorcy – określa, co, jego zdaniem, byłoby lepszą ilustracją przywołanego fragmentu <i>Pana Tadeusza</i> , i uzasadnia swoje zdanie, jest kreatywny
110.	Pełni nadziei płynącej z poezji Polonii – piszemy poprawnie zakończenia rzeczowników. II.1.1, II.1.4, II.1.6, II.4.1 – <i>Zakręty ortografii</i> . <i>Pisownia -i, -ii, -ji</i> w zakończeniach rzeczowników Agnieszka Frączek, <i>Pięciu kowboi i rycerz w zbroi</i> – pisownia -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników rodzaju żeńського [podręcznik, s. 290– 293, zeszyt ćwiczeń, s. 187–190]	– wie, że istnieją zasady ortograficzne dotyczące pisowni -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników, i pobieżnie je zna	– zna zasady ortograficzne dotyczące pisowni -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników	– zapisuje formy wyrazowe zgodnie z zasadami ortograficznymi	– tworzy poprawne formy D., C. i Ms. liczby pojedynczej rzeczowników pospolitych rodzaju żeńskiego zakończonych na - ja – tworzy poprawne formy D., C. i Ms. liczby pojedynczej żeńskich nazw własnych zakończonych na - ja	– tworzy poprawne formy D., C. i Ms. liczby pojedynczej rzeczowników pospolitych rodzaju żeńського zakończonych na -ja – tworzy poprawne formy D., C. i Ms. liczby pojedynczej żeńskich nazw własnych zakończonych na -ja
111.	Promujemy język polski i polską kulturę. I.1.4, I.1.12, I.1.16, I.1.18, I.2.1, I.2.2, I.2.3,	– czyta ze zrozumieniem fragment <i>Ustawy o języku polskim</i>	– ćwiczy czytanie łamańców językowych	– wyjaśnia, dlaczego język polski może sprawiać kłopoty osobom, które się go	– wybiera najważniejszy, jego zdaniem, zapis ustawy	– wybiera najważniejszy, jego zdaniem, zapis ustawy

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	I.2.8, II.2.3, II.2.4, II.2.6, II.2.7, II.2.8, II.3.1, II.3.2, II.3.3, II.4.1, II.4.2, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.6, III.2.1, IV.1, IV.3, IV.7, IV.8, IV.9 – <i>Ustawa o języku polskim</i> Małgorzata Strzałkowska, <i>Zagadka, Dobre, bo polskie</i> [podręcznik, s. 294– 298]	– wyszukuje wyrazy dźwiękonaśladow- cze w wierszu		uczą – wyjaśnia sens dwuwiersza Mikołaja Reja – wymienia osoby, miejsca, produkty, potrawy (w tym regionalne), przedmioty, które mogłyby promować Polskę	i uzasadnia swój wybór – wymyśla hasło promujące język polski – proponuje, jak zorganizować w szkole Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego – wyjaśnia określenie <i>patriotyzm konsumencki</i> – pisze tekst argumentacyjny	i uzasadnia swój wybór – wymyśla hasło promujące język polski, – proponuje, jak zorganizować w szkole Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego – wyjaśnia określenie <i>patriotyzm konsumencki</i> – pisze tekst argumentacyjny, wykazuje się bogатым słownictwem
112.	Co to znaczy: <i>polegać na kimś jak na Zawiszy?</i> I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.17, I.1.19, I.1.20, III.1.1, II.1.3, III.1.4, III.2.1, III.2.4, III.2.5, IV.1, IV.2, IV.3 – <i>Hymn harcerski</i> , A. Niedziela-Strobel, <i>Zachowała się jak trzeba</i> – hymn, wartości, notka biograficzna, list oficjalny [podręcznik, s. 299– 303, zeszyt ćwiczeń, s. 43–44]	– pamięta, czym jest hymn – opowiada o sytuacji przedstawionej w utworze	– odwołuje się do tradycji rycerskich – opisuje postawę bohaterki utworu <i>Zachowała się jak trzeba</i>	– wyjaśnia, w jakich okolicznościach składa się ślubowanie (przysiężenie) – wyjaśnia znaczenie słów: <i>polegać na kimś jak na Zawiszy</i> – wymienia cechy „Inki” – podaje informacje na temat bohatera swojej szkoły	– ocenia postawę bohaterki – wyjaśnia, dlaczego do „Inki” można odnieść słowa: <i>polegać na kimś jak na Zawiszy</i>	– ocenia postawę bohaterki – wyjaśnia, dlaczego do „Inki” można odnieść słowa: <i>polegać na kimś jak na Zawiszy</i>
113.	Uczymy się pisać list oficjalny. I.1.5, I.2.4, II.2.1, II.2.2, II.2.3, II.2.7, II.2.9, II.3.1, II.3.2, II.3.3, II.3.7, II.4.1, II.4.2, III.1.3, III.1.5, III.1.6, III.2.1, IV.3	– wie, z jakich podstawowych elementów jest zbudowany list	– podejmuje próbę zredagowania listu oficjalnego według podanego schematu	– zna elementy składowe listu oficjalnego i wie, czym się różni od listu prywatnego – używa zwrotów grzecznościowych	– zna graficzne rozmieszczenie komponentów listu oficjalnego – poprawnie używa zwrotów grzecznościowych	– zna graficzne rozmieszczenie komponentów listu oficjalnego – poprawnie używa zwrotów grzecznościowych

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	– A. Niedziela-Strobel, <i>Zachowała się jak trzeba</i> – hymn, wartości, notka biograficzna, list oficjalny [podręcznik, s. 303–305, zeszyt ćwiczeń, s. 43–44]			– stosuje odpowiednie formy językowe, w tym formuły początku i końca, w zależności od typu listu, sytuacji nadawcy i osoby adresata – redaguje list oficjalny według podanego schematu	– redaguje list oficjalny	h – bezbłędnie redaguje list oficjalny
114.	Każdy ma w życiu swoje „Westerplatte”... I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.20, I.2.3, I.2.11, II.2.4, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.2.1, IV.1 – Jan Paweł II, <i>Homilia skierowana do młodzieży zgromadzonej na Westerplatte</i> – język, sentencja; wartości [podręcznik, s. 306–308]	– czyta tekst ze zrozumieniem	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych – rozumie, czym jest symbol	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych i w płaszczyźnie przenośnej – odczytuje symbole w tekście homilii – bierze udział w rozmowie na temat najważniejszych dla siebie wartości – pisze pracę o swoim Westerplatte	– wymienia wartości, o których przypomina papież – rzeczowo i emocjonalnie dyskutuje na temat najważniejszych dla siebie wartości – poprawnie pisze pracę o swoim Westerplatte	– wymienia wartości, o których przypomina papież – rzeczowo i emocjonalnie dyskutuje na temat najważniejszych dla siebie wartości – bezbłędnie pisze pracę o swoim Westerplatte
115.	Przed sprawdzianem. I.1.1, I.1.4, I.1.15, I.2.2, II.1.1, II.1.4, II.1.6, II.1.9, II.2.3, II.2.7, II.2.8, II.4.1, III.1.3, III.1.4, III.1.5, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 6 [podręcznik, s. 309–310]	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – rozpoznaje środki stylistyczne – zna rodzaje planów filmowych – rozpoznaje wykrzykniki w tekście	– wyjaśnia znaczenie cytatu – rozpoznaje wykrzykniki w tekście i określa, jakie uczucia wyrażają – zamienia zastosowane zgrubienia, tak aby wyrazić pozytywne odczucia – wskazuje oboczności w temacie – redaguje list oficjalny	– redaguje list oficjalny, uzasadniając swoją prośbę w nim zawartą	– redaguje list oficjalny, uzasadniając swoją prośbę w nim zawartą, tworzy bezbłędną wypowiedź zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji: zachowuje odpowiedni styl wypowiedzi; posługuje się bogatym słownictwem, bezbłędnie stosuje zasady interpunkcji i

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
						ortografii
116.	Piszemy sprawdzian nr 6. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 6	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Smak przygody						
119.	Dziecko i dzieciństwo – czym się różnią rzeczowniki konkretne od abstrakcyjnych? II.1.1, III.2.9 – <i>Kraina języka.</i> <i>Rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne</i> – rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne [podręcznik, s. 318–320, zeszyt ćwiczeń, s. 169–170]	– wie, czym jest rzeczownik	– rozróżnia rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne	– wyszukuje rzeczowniki abstrakcyjne wśród podanych części mowy	– dopasowuje rzeczowniki abstrakcyjne do przysłów	– dopasowuje rzeczowniki abstrakcyjne do przysłów
120.	Znamy już wszystkie części mowy! II.1.1, II.1.2, II.1.3, II.1.4, II.1.6, II.1.9 – <i>Kraina języka.</i> <i>Części mowy – powtórzenie</i> – części mowy [podręcznik, s. 318, 320, zeszyt ćwiczeń, s. 163–169]	– zna części mowy – wie, że dzielą się na odmienne i nieodmienne	– zna części mowy odmienne i nieodmienne – wskazuje w tekście poznane części mowy	– odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych – rozpoznaje formy gramatyczne części mowy odmiennych	– bezbłędnie rozpoznaje formy gramatyczne części mowy odmiennych	– bezbłędnie rozpoznaje formy gramatyczne części mowy odmiennych
121.	Kto chce być wewnątrz zdarzeń, a kto woli być widzem? I.1.1), I.1.4), I.1.6), I.1.9), I.1.14), I.1.16), I.1.18), I.1.20); I.1.2), I.2.3), I.2.11), II.2.8); III.1.1) – Jeremi Przybora, <i>No i jak tu nie jechać?</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – zauważa dwie przeciwstawne postawy	– określa postawę podmiotu lirycznego – próbuje się wypowiadać o przeciwstawnych postawach – wie, czym jest pytanie retoryczne	– podaje cechy dwóch postaw wymienionych przez poetę – bada budowę wiersza – zauważa pytanie retoryczne, określa rytm wiersza	– podaje przykłady swojego zachowania w różnych sytuacjach świadczące o byciu widzmem lub uczestniczeniu w zdarzeniach – potrafi wskazać	– podaje przykłady swojego zachowania w różnych sytuacjach świadczące o byciu widzmem lub uczestniczeniu w zdarzeniach – potrafi wskazać

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	– pytanie retoryczne, antonimy, rytm, refren, podmiot liryczny [podręcznik, s. 321-322]		– za pomocą poleceń określa rytm wiersza		związek między budową a treścią wiersza	związek między budową a treścią wiersza
122.	Bohaterowie na tropach przygody. I.1.1), I.1.3), I.1.7), I.1.11), I.1.12), I.1.19), I.1.20), III.1.1), III.1.3), III.1.4), III.2.1), III.2.5), III.2.7), III.2.8), III.2.9), IV.1) – Alfred Szklarski, <i>Tomek u źródeł</i> <i>Amazonki</i> – przebieg wydarzeń, powieść przygodowa, ćwiczenia słownikowe, charakterystyka, rodzaje zdań, opowiadanie twórcze, scenariusz filmowy [podręcznik, s. 322-328]	– ma pobieżną wiedzę na temat treści utworu – wspólnie z innymi wykonuj e plan charakterystyki	– wskazuje elementy świata przedstawi onego – określa czas i miejsce akcji – przedstawia wyda rzenia opisane w utworze – wie, czym jest powieść przygodowa – wykonuje plan charakterystyki – wskazuje cechy tytułowego bohatera	– przedstawia przebieg akcji we fragmencie powieści – wskazuje cechy powieści przygodowej we fragmencie utworu – charakteryzuje tytułowego bohatera – pisze opowiadanie o dalszych losach bohatera	– wskazuje cechy powieści przygod owej we fragmencie utworu i na podst awie innych znanych mu tekstów – charakteryzuje tytułowego bohatera, umiejętnie korzystając z konstrukcji poda nych w ćwiczeniach – poprawnie pisze ciekawe opowiadanie o dalszych losach bohatera	– wskazuje cechy powieści przygod owej we fragmencie utworu i na pods tawie innych znanych mu tekstów – charakteryzuje tytułowego bohatera, umiejętnie korzystając z konstrukcji pod anych w ćwiczeniach – poprawnie pisze ciekawe opowiadanie o dalszych losach bohatera –
123.	Znawstwo pisowni, doradztwo językowe, poradnictwo ortograficzne. II.1.1, II.4.1 – <i>Zakręty ortografii.</i> <i>Zakończenia</i> -stwo, -ctwo, -dztwo – Agnieszka Frączek, <i>Guzik</i> – pisownia rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo [podręcznik, s. 329– 330, zeszyt ćwiczeń, s. 191–197]	– wie, że istnieją różne sposoby zapisywania rzecz owników o podobnie brzmiących zakończeniach: - ctwo, -dztwo, -stwo	– zna zasady pisowni rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, - stwo – tworzy rzeczowniki zakończ one na -ctwo, - dztwo, -stwo od podanych wyrazów	– zna i stosuje zasady pisowni rzeczowników zakończ onych na -ctwo, -dztwo, -stwo – tworzy rzeczowniki zakończ one na -ctwo, -dztwo, - stwo od podanych wyrazów i poprawnie je zapisuje – tworzy tekst z użyciem rzeczowników zakończ onych na -ctwo, -dztwo, -stwo	– podaje przykłady rzeczowników zakończonych na - ctwo, -dztwo, -stwo w tekście i omawia zastosowaną przy ich tworzeniu regułę – tworzy tekst z użyciem poprawnie zapisanych rzeczowników zak ończonych na -ctwo, -dztwo, - stwo	– podaje przykłady rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo w tekście i omawia zastosowaną przy ich tworzeniu regułę – tworzy tekst z użyciem poprawnie zapisanych rzeczowników za kończonych na -ctwo, -dztwo, - stwo
124.	Co za fantastyczne	– wie, co to jest	– właściwie	– samodzielnie	– samodzielnie	– samodzielnie

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	zakończenie roku! Projektujemy film na podstawie fragmentu książki „Felix, Net i Nika”. I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.7, I.1.9, I.1.14, I.1.16, I.1.19, II.2.6, II.2.7, II.3.3, II.4.1, II.4.2, III.2.7 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika oraz Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – powieść sensacyjno-przygodowa, świat przedstawiony, opowiadanie twórcze, scenopis [podręcznik, s. 318–320, zeszyt ćwiczeń, s. 169–170]	powieść sensacyjno-przygodowa – wskazuje podstawowe elementy świata przedstawionego	rozpoznaje elementy świata przedstawionego – wskazuje cechy bohaterów – pisze w prosty sposób dalszy ciąg przygód bohaterów	rozpoznaje cechy powieści sensacyjno-przygodowej – opisuje świat przedstawiony we fragmencie powieści – samodzielnie charakteryzuje bohaterów – pisze według własnego pomysłu dalszy ciąg przygód bohaterów	charakteryzuje bohaterów, cytując odpowiednie fragmenty z tekstu – w sposób poprawny pisze ciekawy dalszy ciąg przygód bohaterów	charakteryzuje bohaterów, cytując odpowiednie fragmenty z tekstu – w sposób bezbłędny pisze ciekawy dalszy ciąg przygód bohaterów
125.	Wiemy, jak poprawnie składać słowa. II.1.1, II.1.8, II.1.10, II.1.11, II.1.12, II.1.13 <i>Kraina języka. Części zdania – powtórzenie</i> – składnia [podręcznik, s. 337–338, zeszyt ćwiczeń, s. 171–173]	– zna podstawowe pojęcia z zakresu składni – wie, czym są grupa podmiotu i grupa orzeczenia, niekiedy potrafi je wskazać	– wspólnie z klasą tworzy słownik pojęć składniowych – wskazuje grupę podmiotu i grupę orzeczenia – w większości przypadków używa odpowiednich spójników do łączenia zdań składowych – w prostych przykładach dopasowuje wykresy do zdań	– tworzy słownik pojęć składniowych – określa funkcje wyrazów w zdaniu – poprawnie stosuje ortografię w zdaniach pojedynczych i złożonych – używa odpowiednich spójników do łączenia zdań składowych – oddziela zdania składowe w zdaniach złożonych – dopasowuje wykresy do zdań	– ma opanowane wszystkie pojęcia z zakresu składni – bezbłędnie dokonuje analizy zdania pojedynczego oraz rozpoznaje rodzaje zdań złożonych – bezbłędnie stosuje ortografię w zdaniach pojedynczych i złożonych – potrafi odpowiednio zastosować spójniki – zarówno z punktu widzenia składni, logiki zdania, jak i z punktu widzenia stylistyki	– ma opanowane wszystkie pojęcia z zakresu składni – bezbłędnie dokonuje analizy zdania pojedynczego oraz rozpoznaje rodzaje zdań złożonych – bezbłędnie stosuje ortografię w zdaniach pojedynczych i złożonych – potrafi odpowiednio zastosować spójniki – zarówno z punktu widzenia składni, logiki zdania, jak

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
						i z punktu widzenia stylistyki
126.	Jakie cechy Janka pozwoliły mu dotrzeć na biegun? I.2.1, I.2.3, II.2.3, II.2.5, II.2.6, II.2.7, II.2.9, II.3.1, II.3.2, II.3.3, II.4.1, II.4.2, III.1.1, III.2.1, IV.1, IV.3, IV.8, IV.9 – Jan Mela, <i>Poza horyzonty</i> – autor, bohater, motto, charakterystyka bohatera, list oficjalny, list-podziękowanie, plan wyprawy wakacyjnej [podręcznik, s. 339– 342, zeszyt ćwiczeń, s. 110–113]	– określa autora i b ohatera tekstu – podejmuje próbę napisania listu - podziękowania	– charakteryzuje bohatera tekstu – pisze prosty list- podziękowanie – tworzy proste hasło reklamowe	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia z naczenie motta – wyjaśnia znaczenie nazwy fundacji Jana Meli – pisze list- podziękowanie – wspólnie z grupą opracowuje trasę wycieczki – tworzy hasło reklamowe	– wyjaśnia znaczenie motta – poprawnie pisze wyczerpujący list- podziękowanie – samodzielnie opracowuje trasę wycieczki – tworzy poprawne i zgodne z zasadami reklamy hasło reklamowe	– wyjaśnia znaczenie motta – bezbłędnie pisze wyczerpujący list- podziękowanie – samodzielnie opracowuje trasę wycieczki – tworzy bezbłędne i zgodne z zasadami reklamy hasło reklamowe
131.	Przed sprawdzianem I.1.1, I.1.9, I.1.10, I.1.15, I.2.5, II.1.1, II.1.6, II.2.7, II.2.8, II.4.1, III.1.4, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 7	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – podejmuje próbę stworzenia opowiadania twórczego	– wyszukuje odpowiedzi w tek ście – zastępuje podane określenie synonimem – rozpoznaje cechy głównego bohatera – pisze proste opowiadanie twórcze	– zastępuje podane określenie właściwym synonimem – wyjaśnia znaczenie podanego określenia – w większości przypadków używa wyrazów z właściwym i zakończeniami – redaguje opowiadanie twórcze	– wypisuje rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne – używa wyrazów z właściwymi zakończeniami – tworzy ciekawe i poprawne językowo opowiadanie twórcze	– wypisuje rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne – używa wyrazów z właściwymi zakończeniami – tworzy ciekawe opowiadanie twórcze, wypowiedź jest bezbłędna zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji: zachowuje odpowiedni styl wypowiedzi; posługuje się bogatym słownictwem

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
132.	Piszemy sprawdzian nr 7. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 7 [podręcznik, s. 343–344]	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Kartki z kalendarza						
133.	Oddajemy hołd poległym harcerzom. I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.19 1 listopada – Jerzy Dąbrowski, <i>Harcerski marsz żałobny</i> [podręcznik, s. 346; lekcja powinna być przeprowadzona przed 1 listopada]	– czyta tekst	– rozpoznaje adresata wiersza	– wie, czym się zajmowali harcerze w Szarych Szeregach	– wyjaśnia, dlaczego podmiot liryczny oddaje hołd poległym harcerzom	– wyjaśnia, dlaczego podmiot liryczny oddaje hołd poległym harcerzom
134.	Droga do niepodległości. I.1.12, I.1.14 11 listopada – Józef Piłsudski, przemówienie do żołnierzy (fragmenty); Tadeusz Kasprzycki, przemówienie do żołnierzy (fragmenty) – notka biograficzna [podręcznik, s. 347; lekcja powinna być przeprowadzona przed 11 listopada]	– słucha tekstu ze zrozumieniem	– wie, czym jest notatka biograficzna	– analizuje teksty źródłowe – redaguje notkę biograficzną (Józef Piłsudski) – charakteryzuje styl przemówień na przykładzie podanych fragmentów tekstów	– gromadzi informacje na temat miejsc związanych z historią (w swojej okolicy) i przedstawia te informacje w formie prezentacji	– gromadzi informacje na temat miejsc związanych z historią (w swojej okolicy) i przedstawia te informacje w formie prezentacji
135.	O jakim Bożym Narodzeniu mówi Matka Teresa z Kalkuty? I.1.4, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.20, II.3.2,	– czyta utwór	– wie, czym jest notatka biograficzna	– redaguje notkę biograficzną (Matka Teresa z Kalkuty) – wyjaśnia związek tekstu z Bożym	– tworzy zasady postępowania człowieka wrażliwego	– tworzy zasady postępowania człowieka wrażliwego

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		Uczeń:				
	II.3.3, III.1.1 25 grudnia – Matka Teresa z Kalkuty, <i>Zawsze wtedy jest Boże Narodzenie</i> – anafora [podręcznik, s. 348; lekcja powinna być przeprowadzona przed 25 grudnia]			Narodzeniem		
136.	Kto puka do naszych drzwi? – rozmawiamy o akceptacji i tolerancji. I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.20, III.1.1 6 stycznia – Ernest Bryll, <i>Ktoś pukał</i> – wartości, tolerancja, dyskusja [podręcznik, s. 349; lekcja powinna być przeprowadzona przed 6 stycznia]	– rozmawia na tem at Święta Trzech Króli	– wie, że Trzej Królowie byli przybyszami z dalekich krajów	– zastanawia się nad problemem akceptacji i tolerancji wobec innych ludzi	– rzeczowo dyskutuje na temat tolerancji i akcept acji innych, odwołując się do innych tekstów kultury i doświadczeń życiowych	– rzeczowo dyskutuje na temat tolerancji i akcep tacji innych, odwołując się do innych tekstów kultury i doświadczeń życiowych
137.	Pomnik z prawdy dla walczących o prawdę. I.1.9, I.1.12 1 marca – Leszek Andrzej Mroczkowski, <i>Ostatni list do Matki</i> – wartości, dyskusja [podręcznik, s. 350; lekcja może być przeprowadzona przed 1 marca lub włączona do lekcji o D. Siedzikównie]	– czyta tekst				
138.	Nie tylko śmigus dyngus. I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.19, I.1.20 Wielkanoc – ks. Jan Twardowski, <i>Wielkanocny pacierz</i> – wartości, praca nad sobą, dyskusja [podręcznik, s. 351; lekcja powinna być przeprowadzona przed Wielkanocą]	– czyta ze zrozumieniem tekst				

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, którego wyniki nie osiągają poziomu wymagań koniecznych, w związku z tym nie jest w stanie, nawet z pomocą nauczyciela, wykonać zadań o niewielkim stopniu trudności. Uczeń lekceważy swoje obowiązki, nie chce nadrobić zaległości. Brak wiedzy i umiejętności uniemożliwia mu dalsze zdobywanie wiedzy.